

hoc est reddere illis que merentur. Et h[oc] est v[er]itatis diuina. iste furor est d[omi]ni. Penitente dicit deus non quod more hominum per transactis opibus penitentia. Qui enim omnia nouit antea facta. per suis prauis acris penitente non potest. Sed penitentia dei est statuta mutare et quod plus i[n]choatum est in aliud mutare. id est bono exigentibus culpis in malum. sicut de saul legit[ur] penituisse deum quod constitueret eum regem. vel sicut nunc vidimus in populo indeorum. quod cum esset populus dei ob impietatem suam facta est synagoga lachane. De malo vero in bonum accidit in populo gentium. quod ante non populus dei. nunc autem per gratiam Christi populus dei factus est. Hoc quodque in modo occulto dei iudicio iudas dei preditor de apostola eius gaudi lapsus in inferni baratrum dimersus est. Latro vero post crimine rapacitatis de cruce ad padisum traxisse est. Namque mutationem de bono ad malum. sicut dictum est. de malo ad bonum per occulto iustificacione dei siue per se ueritatem iusticie siue siue per misericordiam eius facta p[ro]pria dei dicimus. Non exp[re]ssi in lib. Diuine. propter scriptum est. Non penitentia dei est statuta nullo modo mutare. ut est illud in psalmis. Iuravit dominus et non penitebit eum. id est ad filium tu es sacerdos in eternum secundum ordinem melchisedech. Sacerdos dei prius dicitur filius dei non secundum dominicatem. sed secundum humanitatem. in quod se per nobis per passionem et mortem in acceptabile sacrificium deo prior obtulit. ut ipse esset sacerdos qui et sacrificium. Oblivisci deus deus cum quibusdam impensis per nos non miserebitur. Non utique non facit per crudelitatem. quod in deo non est. sed per occultum iustitiam in iudicio suum. Indurare deus deus quodcumque corda malorum sic de pharaone rege egypci scilicet est non quod omnipotens deus perpetrat suam eorum corda induret. quod impius est ita credere. sed per exigentibus eorum culpis cum duricia cordis quam ipsi sibi omnia mala perpetrando nutriri non auferunt. videatur quod si illos ipse induret quos iusto iudicio induratos sunt. Dormire dei est cum virginibus filiis prius in assumpta carne per nos mori dignatur est. Cuius mors recte dulcis somnus per dicitur est. ipso dicere per Diuine prophetam. Non quasi in somno excitatus sum et vidi et somnum meum dulcem est mihi. Alter dormire dicitur deus. cum fides et inter speritantes huius mundi et intra quodcumque corda fideliuum non vigilat sed dormit. Nam dormitione ipse Iesus significauit. cum in mari insula maris dormiuit. Vnde certe dormire est anxiis tarde subuenire. sicut est in psalmo. Exurge quare obdormis domine. Vigilare dei est

in defensione suo electorum et ultione inimicorum suo se manifestum demonstrare.

Finita summa de essentia regis.

Incepit prologus sancti Bonaventure doctoris seraphici in libellu[m] qui Amatorium nuncupatur.

Drum quod legerit intentionem esse sciatis opificis quasdam sanctorum autoritates sub continuatio[n]e ordinariis studuisse. eorum nominibus eccl[esi]astica in margine intitulatis. que animi legentis vel andientis ad amorem sui predicatoris efficaciter debeant inclinare. sumpta prima materia de excellencia proprie[ti]tate et dictionis hoc collata psilio totius scientie trinitatis et operis maiestatis domini. Deinde hoc eum alloquitur solus omnibus eius et astraens. hoies ceteros non tamen ac universa ad obsecrum ipsum et solam predicatio vel creatura amoris privilegio singulariter spalii ei munere data. Prosequitur deinde sequentia necessitatez quodpiam liberalitate incarnationis Christi et passionis per hoc. que duo portissimum ingratitudinem expellunt. et cor humani efficaciter ad amorem sui predicatoris inducunt. Ex quo quantum permissis. dignitate virorum propriis creato[rum]. proprie[ti]tate singularem amorem. dignitatem incarnationis. et beatitudine pie redemptoris precorum meditando in se reuersus. per rursum propugnat. et abiecto quodcumque mundanum sapientiam ad Christum pertinet. quem sui totius non ignorat auctore et benefactor. et omnibus bonorum largitorum. Et sit ut tanto plus per humilem satisfactionem fiat propinquus. quanto per inobedientiam plus ab eo extitit alienus. Et haec quodcumque fuit principale intentum in hoc operi. ut ex recognitio[n]e beneficiorum dei circa homines et amorum. alioquin alterum quodlibet fabulando degeneretur agnosceret. et per ingratitudinem sua filiali portum quod simili proprietate propuleretur. tamquam patrem in gratia filii se excitaret filialiter ad amandum. Rerum in intentionis opificis hoc eum sui creatoris propocare satagere ad amorem patris laboris amatorum nomine imponit.

Nota quod ista continuatio autoritatibus et citutionibus autorum non ita impressa est in margine secundum intentum opificis hoc opusculi. sed taliter interrupta est per iterpositos rubricas et autorum. ut vides et hoc ad vitandum difficultatem opis. Qui ergo volunt ueritatem non nihilominus legere sub continuacione non obstatibus rubricis et autoribus iterpositis.

Amatorium

Explicit prologus in libellum
qui Amatorum nuncupat sancti
Bonaventure doctor seraphici.

Incipit Amatorium

Hec te sermo me:
us dirigit quisquis pime conditi
onis tue dignitatē ignoras. aut
tue reformatiōis labore et preci
um nō attendis. vt cōsideratione tante di
gnitatis. et dignitatis tante. tam beneficū
deū. et benignū dominū. mutuo intuitu di
scamus pariter amare. cui p̄vniuersis suis
beneficijs semp̄ bucūsq̄ indeuoti fuimus et
ingrati. **A**nselm⁹. De dulcedine et bo
nitate dei in creatiōe. In primis igitur te
admoneo ut sine intermissione recorderis
q̄d dulcis et q̄d bonus sit erga te creator tuus
quanta bonitas eius fuit. q̄ te cū non essem
creauit. et q̄ te non pec⁹ aut creaturā intensi
bilem. sed ea creaturā fecit que eū posses in
telligere. amare. et cū eo suam eternitatē. eter
na et felix possidere. Et q̄ int̄m te dilexit. vt
cum multa cōtra suā voluntatē acturam sci
ret. voluit te tamen facere et esse. et q̄ te cū tā
ta mansuetudine vt pius et misericors ad
huc patitur expectās tuam emendatiōem.
quia nullo modo te cupit pdere. sed adhuc
te patitur viuere. adhuc tibi ea que sunt ne
cessaria ad sustentatiōem hui⁹ vite non desi
nit ministrare. Et sicut rebo ip̄s experiri po
tes. peccatis tuis nō potes eins bonitatez
vincere. nec adhuc te velit sicut promeruisti
perfundere. vel ex toto destruere. **L**ertissimuz
est ergo illū pium esse erga te qui tāta bona
tibi largitur. nec adhuc de tuis iniquitatib⁹
se querit vindicare. **P**tererea de eius beni
gnitate adhuc cogita. **R**ationes induci
ue ad amandū deum. Ut autē cōmunia
replicam. quoc sunt mēbra in corpe. tot be
neficia inuenies magna. et p̄ minimo mem
bro plus debes amare deū q̄d multi amant
eum p̄ cunctis beneficijs que ab eo recipi
unt. **S**i quis amisisset oculū. quantū ama
ret eum qui sibi illū restitueret. Et si quis
meruerit amittere eū. quantum amaret il
lum qui sibi oculū conseruaret. Nec minus
amand⁹ qui cum ab initio dedit. et qui datū
conseruauit. cū multotiens vtendo eum cō
tra deum amittere meruerit. **Q**uod dixi de
oculo. de ceteris membris cogita. **S**i vero

tantū amand⁹ est qui dedit corpus. quantū
amandus est qui dedit animā. que in infinitū
melior est corpore. Que si amisisset vñ
rationis. quantū amares illum qui illū re
stitueret. Quantū ergo amandus est qui cō
bi rationē dedit. **I**te Quantū amandus est
ille qui mirabiliter corpus et animā comuni
xit. et hanc cōiunctionē tibi seruauit. cū pec
cando mortem multotiens meruisse. **A**u
gustinus. Logita igit̄ et recogita tantam
erga te tui creatoris benignitatē. et erige te
sicur rectū est. **E**t omnes sensus tuos ade
ineffabilē dilectionem. **N**ihil enim iustius.
nihil salubrīus. nihil utilius et dulcius q̄d q̄
ex toto homo illū diligat quem sui tot⁹ no
uerit non solū auctorem. sed et conservatorem.

On natura inuitat ad amandū deum.
Si vero naturaliter amat filius patrem.
a quo habet partē corporis sui. quanto ma
gis amare debet deū. qui corpus eius et ani
mam ex nihilo fecit. **A**ugustin⁹. Et si
amand⁹ est genitor. tamen preponend⁹ est
creator. **U**t quid nō amaret opus artificis
cum haberet vnde id posset. **B**ernardus

De diligendo deo. Et cur non quan
tum omnino posset. cum nihil omnino nisi
eius munere posset. **B**ernardus in ser
mone. Valde igit̄ mihi amandus est. p̄
quem sum. vīno et sapio. Parum ne viderur
tibi hoc. **D**e dignitate sive excellētia p̄
me creationis. Logita qualē te fecit. Hē
pe scđm corpus egregiā creaturam. Sōd⁹
animā magis imaginē creatoris insignem.
ratōnis participē. beatitudinis eternae capa
cem. Porro coherere sibi fecit artificio incō
prehensibili. sapientia inuestigabili. Necra
men ante promeruit qui ante non fuit. Nec
spes retributionis fuit. quoniam honorū no
strorum nō eguit. Disce igit̄ in reverēdo gra
tiam nō esse tardus aut legnis. Disce ad sin
gula dona gratias agere. Diligenter consi
dera que tibi aponiūtur. vt nulla dei dona
gratiarū frustrentur. **A**ugustin⁹

Quanta sit dignitas conditionis huma
ne. Tanta namq̄ dignitas conditionis
humane esse cognoscitur. vt non solo iubē
tis sermone. vt alia sex dierum opera. s; cō
silio sancte trinitatis. et opere maiestatis di
vine creatus sit homo. vt ex prime conditi
onis honore intelligeret. quantum suo con
ditori deberet. dum tantū in conditiōe mor
dignitatis prīlegium prestat ei conditor.

vetanto ardenter almaret conditorem. qn
to mirabilius se ab eo cōditū eē intelligeret.

Dignitas cōditoris debet inducere amo
rem. **Faciam⁹** inquit hominē ad imagi
nem ⁊ similitudinē nostrā. **Nec** hoc soluz q
sancte trinitatis p̄silio sic ab excellētia cōdi
toris cōditus est s̄z etiā q ad imaginē ⁊ simi
litudinē suā i p̄e creator omniū eum creauit
q nulli alij ex creaturis donauit. **Que** ima
go diligenti⁹ est exterioris homis mobilita
te cōsideranda. **Quae sit** imago trinitatis
in anima q ad corpus exteri⁹. **Primo** si
quidē vt sicut de⁹ vnuſ ſemp vbiqz tot⁹ eſt
omnia viuificās. mouens ⁊ gubernās. quia
in eo viuim⁹. mouem⁹ ⁊ ſumus. **Sic** ani
ma in ſuo corpe vbiqz tota vigeret. viuificant
illud. mouens ⁊ gubernās. **Necqz** em⁹ in ma
ioribus ſui corporis membris maior. et in mi
norib⁹ minor. ſed in minimis tota eſt. ⁊ i ma
ximis tota. **Que sit** imago vnitatis i ani
ma in trinitate interior. **Et** hec eſt ima
go vnitatis omnipotētis dei quā anima ha
ber in ſe. que etiā sancte trinitatis quandaz
habet similitudinē. **Primo** in eo quia ſic de
us eſt. viuit ⁊ ſapit. ita anima ſiū ſuū modū
eſt viuit ⁊ ſapit. **De** similitudine trinita
tis in anima. qua ad imaginē dei eſt condi
ta. **Est** quoqz in anima similitudo trini
tatis. in eo q ad imaginē ſui conditoris per
fecte ſez ⁊ ſumme trinitatis que eſt in patre
filio ⁊ ſpiritu sancto condita eſt. **Et** licet vni
us nature ſit illa. tres tamē dignitates ha
ber. id eſt. intellectū. voluntatē. ⁊ memoriam.

Sine quib⁹ anima pfecta eſſe nō potest
Quidem. licer alij verbis designatur cū
dicet. **Diliges dominū deū tuū ex toto cor
de tuo. et ex tota anima tua. ⁊ ex tota mente
tua. id eſt. ex toto intellectu tuo. ⁊ ex tota vo
luntate tua. ⁊ ex tota memoria tua.** **Ima**
go eſt in ſubſtācia. similitudo in morib⁹.

Nam ſicut ex patre generat filius. ⁊ ex pa
tre ſilioqz pcedit ſpiritus sanctus. ita per in
tellectū generatur voluntas. ⁊ ex his ut am
bobus pcedit memoria. ſicut facile a ſapien
te quolibet intelligi potest. **Que** ſint ex
cellentiores dignitates aūma. **Nec** enim
animā pfecta eſſe potest ſine his tribus. nec
hōu triū vnuſ aliquod quantū ad ſuā be
atiudinē pertinet. ſine alij duobus integrū
conſtat. **De** trinitate in anima. **Et** ſi
cū deus pater. deus filius. deus ſpiritus san
ctus eſt. nō tamē tres dī ſunt ſed vñ⁹. ba
ſe

bens tres personas. ⁊ anima intellect⁹. ani
ma voluntas. aūma memoria eſt. nec tres ta
men anime in vno corpe. ſed vna aūma tres
babēs dignitates. atqz in his trib⁹ imaginē
gerit eius mirabile in ſua natura noſter
interior homo. **Ex** excellentiorib⁹ anime
dignitatib⁹ iubem⁹ diligere deū. **Ex** his
quasi excellentiorib⁹ anime dignitatib⁹ iu
bem⁹ diligere deū. vt quantū intelligitur
ſemp in memoria habeatur. **Nec** ſolus ſuf
ficit intellectus. niſi fiat voluntas in amore
eius. **Tmo** nec hec duo ſufficiunt niſi memo
ria addatur. qua ſemper in mente intelligen
tis ⁊ diligentis maneat deus. ſic vt nullum
poſſit eſſe momentū quo pſentē eum nō ha
beat memoria. **Et** hec habe de imagine.

De similitudine que in morib⁹ cōſtar.

Flunc vero de similitudine aliqua intelli
ge. que in morib⁹ credenda eſt. **Ut** ſicut de
us qui hominē ad similitudinē ſuam crea
uit. charitas eſt. bonus ⁊ iustus. patiens et
mitis. mundus ⁊ misericors. et cetera insignia
virtutum ſuarū. que d̄ eo legūtur. ita homo
creatus eſt. vt haberet charitatez. vt bonus
eſſet ⁊ iustus. patiens ac mitis. mundus et mi
sericors forcer. **Quas** virtutes quanto plus
quisqz in ſcipio habet. tanto p̄pior eſt deo. et
maiorem ſui cōditoris similitudinem gerit.
Si vero quod abſit alij per deuia vici
orū ⁊ diuocia criminū. ab hac nobilissi
ma ſui conditoris similitudine degener ob
errat. tunc fier de eo quod ſcriptum eſt. **Ho**
mo cum in honore eſſet non intellexit ⁊ c.

De honore homini collato. **Quis** ma
ior honor potuit homini eſſe qz q ad simi
litudinē ſui factoris conderetur. et eisdē vir
tutum vſtimētis ornaretur quib⁹ ⁊ condi
tor. **Quod** quidē nulli alij ex creaturis niſi
ſoli homini conſeffit. **Quando** homo non
vſatur r̄lfruaf dei bonitate et misericordia
ita vt nullū eſſet momentū quo non ſit de q
legitur. **Domin⁹** regnauit decorē indutus
eſt ⁊ c. id eſt. omniū ſplendore virtutum. ⁊ to
tius bonitatis decorē ornatus. **Vel** qd̄ ma
ius homini potest eſſe dedecus. aut infelici
or miseria. qz vt hac similitudinis gloria ſui
conditoris amissa. ad informē ⁊ irrationa
lem brutorū animaliū delabatur similitudi
nem. **Quapropter** o homo diligenti⁹ atten
de prime ſeditiis tue excellentiā r̄venerādā
sancte trinitatis imaginē in reipſo cognosce.
honorēqz similitudinis diuine ad quā crea

Amatorum

eus es nobilitate moy exercitio virtutum. et dignitate meritorum. hunc contende. ut quando apparetur qualis sit. tunc similis ei appareas. quod te mirabiliter iam ad similitudinem suam in proprio adumbravit. et terrena mirabiliter ut infra patet in secundo reformauit. Quod mirabilior est hominis reformatio quam formatio. In prima naus editio gloria pura est et honore. in secunda pietate pascitur et amore. ut ingratitudinem tuam erubesceres. et ad editorem tuum amore tuum totum quereres. quod tam artificio vtebas. ut nullum alium per ipsum amares. In proprio opere editio tua de limo terre plasmauit hominem. deus et inspiravit in facie eius spiraculum vite. Ecce qualis artifex. qualis unitor rerum. ad cuius nutrum sic agglutinans sibi limam terre et spissam vitam. Limus quidem iam ante creatus erat quoniam in principio deus creauit celum et terram. At spissam sane non coemus. prius habet editorem. nec in massa creatus. sed singulari quadam excellencia inspiratur.

Quare dederit deus sensus et intellectum.

Quem cum in hominem inspirasset dedit ei sensum et intellectum. ut per sensum lucum sibi associatus viuiscaret. et per intellectum regeret. Augustinus de spiritu et anima. Et ut per intellectum interius ingredere et exemplare dei sapientiam. et per sensum foris egredere et exemplare operam sapientie. Intellec- tū interius illustrauit. sensum foras deco- rauit. ut in utroque refectione inueniret. Inte- llectus ad felicitatem foris ad iocunditatem. Sed quod bona exteriora diu stare non possunt. ius- sus est homo ab exterioribus ad interiora redire. ab interioribus ad signa ascendere. Bernardus. in Emoni. Tare siquidem dignitatis est humana conditio ut nullum bonum per summum ei sufficere possit. Agnosce igitur homo dignitatem tuam. agnosce gloriam editiois tue. Est et tibi de mundo corpore. sed tibi sublimus est aliquid. nec omnino comparandum ceteris creaturis. Corpora et federata sunt in te caro et anima. illa plasma- ta. hec inspirata. Quis non videat quantum corpori pertinet anima. Quid anima conferat corpori.

Punquam non trucus esset insensibilis. caro inanumata. Augustinus. Ab anima enim pulchritudo. ab anima incrementum. ab anima claritas visus et sonus vocis. Denique sensus omnis ab anima est et per sensum perredit ad corpus mouendum et viuificandum. De duplice vita animae. Unus duplex est vita. alia quod viuit in carne. alia quod viuit in deo. Duo siquidem sunt sensus in homine. unus interior. et alter exterior. et uterque bonum suum habet in quo reficiat. Sensus interior reficit

contemplationem divinitatis. sensus exterior integrat platiōē humanitatis. Cur deus hoc fecit?

Propterea enim deus hoc fecit ut totum hominem in se beatificaret. et tota pueratio hominis eet ad ipsum. tota delectatio esset in illo. cum a sensu carnis videtur per carnem. et a sensu mentis per divinitatem contemplacionem. Hoc erat totum bonum hominis ut siue ingredere siue egredere. pascua in factori suo inueniret. Pascua foris in carne salvatoris. pascua interius in divinitate creatoris. Sed heu hoc magnum bonus secutus est malum magnum. quoniam perditum bono quod interius erat. egressa est anima ad hominem alienam. quod foris erat. et pacem fecit cum delectationibus seculi. requiescens super illas. non attendens absentiam boni sui interioris. eo quod solitudo suas cerneret in bonis alienis. Quod iocunditate exterius. interior obdormit homo. Nam cum exterior sensus carnalis bono suo vivit. interior sensus mentis quasi obdormit. Non enim cognoscit bona interioris sensus. quod iocunditate exterius bono percepit. Nam quod in carne vivit. in carne sentit. et dolores carnis fugit inquietus potest. vulnera autem anima peritus ignorat. nec medicinam quod rit in eis. Cum autem mortuus fuerit sensus alicuius quo vivit in carne. tunc viuiscare incipiet sensus ille qui sentit semiperitam. Et tunc sciet dolores suos. et sentire incipiet vulnera sua tamquam quanto pessius. Dic enim ad intellectum reuocata a corruptione carnalium af- fectionum se studet mundare. et ad naturam prius am quam deum suum quod ea possedit fecit et creauit agnoscere et semper incitare. intelligens quod vita ipsius dilectio est. Hugo. Quod vita amans diletio. Unde scire potes homo et intel- ligere quod vita alicuius tue dilectio est. et quod sine dilectione esse non potest. eo quod vita ipsius est. Gregorius. Cum anima ad solum deum appetendum sit crea- tura. iure ei nihil sufficit quod deus non sit. Restat igitur ut utrumque amor est quodras. et amor tuum in melius mutare studeas. eo quod in temporalibus et mundanis verbis et permanentes amor non est. quibus alicuius pa- latus infatuatus ne sentiat amor per desiderium. nec suavitatem per dulcedinem editoris sui. Non enim dubito quoniam multe iam experimentis didicisti fallacie esse et fugacem amorem huius seculi. que semper vel cum perit id quod tibi elegeris perdere aut cum aliud quod magis placet iupuenerit. con- geris mutare. Sic desiderium interius fluctuat dum nec sine amore esse potes. nec utrumque amo- rem inuenis. Idcirco quasi in exilio erras. quod dum traheris per cupiscias temporalium amorum

nō innenis eternoz. **O** si teipm inspiceres. o si aniam tuā videres. q̄ specie sua omniz visibiliū decorē & pulchritudinē vincit. agnosceres certe quāta rep̄benzione dignus fueris. cū aliqd extra te amore tuo dignuz existimabas. **O** iniuriā sibi facit. q̄ in honesta diliget. Ideo tibi iniuriā facis. qui vel in honesta. vel certe ea q̄ amore tuo digna non sunt. in societatem dilectionis admittis. **A**unc vero q̄r faciē tuā. & specie vulnus tui. que in aia est qlis sit cōtemplari nō potes. facilī in ea que foris admirāda vident. affectū dilectōis extendis. Presertim q̄r amor nūc solitari⁹ ecē patif. q̄r i hōcipō sā qdāmodo amor esse definit. si in alteruz parilitatis sortē vim dilectionis non diffundit. **S**cire tñ debes q̄ idcirco vis dilectionis nō extinguitur. si a rebo abiect⁹ & libus appetit⁹ ei⁹ cohibeat. Immo ille magis sibi iniuriā facit q̄ vel in honesta. vel certe ea que amore suo digna nō sunt. in societatem dilectōis admittit. **P**rimū igīt necesse est vt teipm consideres. & cū coguouers dignitate in tuā quā posui supius. imo & illā que patet inferius. ne iniuriā facies amori tuo. abiectiora te nō ames. **N**ā & ea que p̄ se cōsiderata pulchra sunt. pulchrioribz cōpara ta vilescūt. **N**ō vis b̄re amore solitariū. nec em̄ potes. noli tñ habere p̄stitutū. Queras ergo vnicū. queras & vnicē dilectuz. **S**cis em̄ q̄r amor ignis est. & ignis quidē fomentum q̄rit. **S**ed caue ne inicias q̄d sumū potius aut fetorē ministrat. **E**a vis amor⁹ est vt talē te esse necesse sit. quale est illud quod amas. & cui p̄ affectū h̄ungeris. in ip̄i⁹ similitudinē. ip̄a qdāmodo dilectionis societa tetrāformeris. **O**lamans in similitudinē amari trāformaf. **S**ilicudo nāq̄ causa est amoris. **T**ue igīt pulchritudinē aīe atende. & intelliges quale debeas pulchritudinē diligere. Sponsum habet sed nescit. Pulcherrim⁹ est om̄. sed faciē eius nō dūz vidit. Ille eā vidit. q̄r nisi eā vidisset. nō eaz diligenter. **S**ed vidit q̄r eā creauit. que ip̄i⁹ amore digna foret. Holuit adhuc seipm ei p̄sentare. sed munera misit. arraz dedit. p̄gnus amoris. signū dilectōis. **S**i cognoscere illū possit. si specie eius videret. nō amplius de sua pulchritudine dubitaret. **S**ci ret em̄ q̄r tā pulcher. tā formosus. tā elegās. tam vnicē in suo affectu cap̄ non esset. nisi eū singularis decor & vltra ceteros admirā

dus traheret. **H**unc videre illū nō p̄t. quia absens est. et ideo non timet neq̄ erube scit illi iniuriā facere. q̄r singularē ei⁹ amore p̄temnit. **S**i vero adhuc scire nō potest q̄r illis ille sit qui eā diligit. consideret saltē arraz quā dedit. **O** argumentū amoris sit exbibitio munieris. **F**ortassis in ip̄o mune rei⁹ q̄d penes eā est. poterit agnoscere q̄ affectu eū diligere. quo studio & diligētia se illi debeat p̄seruare. **I**nsignis est arra ei⁹. noble donū eius. q̄r nec magnū decūlū v̄ parua daret. nec p̄ paruo sapiē magna dedis set. **D**agnuz ergo est q̄d illi dedit. sed mai⁹ est q̄d in ip̄a diliget. **R**espice vniuersū munū istū & cōsidera si aliqd in eo sit. q̄ tibi ob causam amoris illi⁹ nō seruat. **O**mnia p̄pter ea facta sunt vt fuiāt homini. **O**mnis natura ad hunc finē cursum suū dirigit vt obsequijs tuis famulef. & utilitatē deserviat. tuisq̄ oblectamētis parit & necessitatibus fm affluentia indeficientem occurrat. **H**oc celū. hoc tra. hoc aer. hoc maria. cum eis q̄ in eis sunt vniuersis. explere nō cessat. **H**oc circuit⁹ tempoz. annuis innovatio nibz. & redimūis partubo. antiq̄ innovās. di lapsa reformās. slumpta restaurās. pastu p̄petuo subministrat. **Q**uis ḡ putas h̄ insti tuit. quis hec nature p̄cepit. vt sic vno consensu tibi fuiāt. **B**eneficiū accipis. & auctorē ei⁹ nō cognoscis. **D**onū in manifesto ē largitor occultus. **E**t tñ ip̄a te rō dubitare nō sinit. hoc tuū nō esse debitū. sed bñficiū alienū. **M**ultū igīt tibi cōculit. q̄ hoc totū & tantū tibi dedit. **M**ultū ergo diligēdus est. q̄ tantū dare potuit. & q̄ tantū dare voluit. multū diligēt. **T**antū ḡ diligēs. & tantū diligēdus. dono suo demōstrat. vt q̄ stultū est amorē tā potentis nō vltro cōcupiscere. tam implū sit atq̄z quersum. tā diligētē nō amare. **V**ide ergo q̄d aḡ cū in h̄ mūdo amari & amare cōcupiscis. **L**or⁹ mūdus tibi subiect⁹ est. & tu nō dico totū mūdū. sed nescio quā alia mūdi porciuncula. que nec specie pulchra. nec utilitate necessaria. nec q̄ntitate magna. nec bonitate optima antecedat. in societate tui amoris admittere nō aspernaris. **C**erte si bec diligis. vt subiecta diligē. vt famulantia diligē. vt munera amici. vt beneficia dñi. **S**ic tñ vt semp̄ memiris q̄d illi⁹ debeas. nec ista p̄ illo. nec ista cū illo. sed ista p̄pter illū. & q̄ ista illū. & supra ista illū diligas. **A**ugustin⁹ de cōnitate dei.

yy

Almatorium

Xamare dñi. ppter tpalia hystoria est ei.

Quia amor quo alio amat deum. ppter tpalia. et umeliosus est deo. Tpalia qui sic amant. pferunt ei. Propter qd em rnuqdqz amar. illud magis amar. Unde boni ad hrtun mudo. vt fruan deo. Malit aut econtra. vt fruan mudo. vti volut deo. Utinam qd est qd in rsum venerit referre ad obtine- dū illud q fruendum est. alias abuti est.

Hugo. Hō ergo munera dantis. plus qd amant affectū diligas. Matorē caritati eiū iniuriā facis. si dona illius accipis. et tū vīcīssitudinē dilectiōis nō rependis. aut dona illius si potes respue. vel si dona respue re nō potes. vīcīssitudinē amoris repende. Dilige illū. diligere te ppter illū. diligere dona il- līns. ppter illū. diligere illū vt fruaris illo. diligere te vt diligaris ab illo. Aug⁹. Ex hī ei diligē te. qd diligis deū ex toto te. Dilige in donis illū. qd data sunt ab illo. Illum tibi. et te illi diligere. Dona illū ab illo tibi. ppter te

Bern. Ania tpalia amas qd inq̄nata. idigna ē dei amore. Aug⁹. in soliloquij.

Si alicui pulchre femie flagrares amo re. iure se tibi nō daret si aliud quicqz pter se a te amari cōperisset. Qd designatur amorē ppter aliud hñdū qd se. Sic qui in bonis tpalib⁹ amorē suuz ponit. dei amore indignus est. **Anselmus.** Amor illius nullā vicioz patif feditatē. nullā psentit se. cū esse carnaliū desideriorū voluptatez. Dicis mihi forte. **Hugo.** Hic pstruit vniqz de pulegio singularis amorz sibi a deo collato. et qd ab eo singularitē diligaf.

Lū supins dixerūt nō solū vnicū. sed vni- ce electū esse debere amorē. id est. nō solum dilecto et solū diligendo pstrutū. eo qd pfer- cte laudabilis amor nō sit. si vel alter cū so- lo diligis. vel qd summe diligēdus nō est. so- lus amar. Ecce ego vnicē dilectū et vnicē elec- tū diligō. sed hanc hūl⁹ dilectiōis mee i- iniūtā patior. qd solus diligēs. sol⁹ nō amor. Hā banc dilectiōis ei⁹ arrā quā mibi obū- cis. qd sunt vel certe quales sunt. cū quib⁹ mibi cōmuniſt. tu ipse agnoscis. Quō igi- tur de pulegio singularis amorz potero glo- riari. qd hoc qd tā magnū asseris. nō dicā cū bestialib⁹. sed et cū ipis bestijs cōmune acce- pi. Quid mibi lux solis ampli⁹ cōfert qd re- prilib⁹ tvermib⁹ tre. Omnia silē viuūt. omnia spirāt. Idē pastus. idē por⁹ oim. Hō ita sa- tis pgrue diligendū singularitē pbas. si nō

et ipm quoqz vel in alio singularitē dilerisse demōstras. Id qd rñdeo. Tria quedaz sūt in quib⁹ id qd te monet inuenias. Que sunt bona cōmuniſt. specialia. singularia.

Discerne que dona a deo tuo accepisti. Alia cōmuniſt. alia specialiter. alta singu- lariter data sunt. Cōmuniſt data sunt. que omib⁹ ppter te tecū seruiunt. Specialitē re- ro data sunt. que multe. non tū omib⁹ ppter te tecū pcessa sunt. Singularitē data sunt. qd tibi soli sunt data. Nunqđ ideo min⁹ te dili- git. qd quedā dona sua tecū simul cū omib⁹ pcessit. Nunqđ feliciorē te fecisset. si tibi soli mundū dedisset. Qd omnia homini vnicō data sunt que ad rsum oim donata sunt. Astrueris hō qd omnia ppter te singulariter facta sunt. et singularitē tibi data sunt. Ecce nō sint creati homies sup terrā. non sunt be- stie. solus mūdi diuitias possides. Ubis igis illa grata et utilis societas huane pueratio- nis. vbi solacia. vbi oblecrāmēta quib⁹ iam frueris. Vide igis qd et in hoc tibi multū co- tulit. qd bec ad solamē tuū tecū creauit. Si mūdus iste et hec omnia tibi seruiūt. quomō etiā omnia ad obsequiū tuū facta non sunt. Nunqđ p̄familias solus panē suū come- dit. Nunqđ solus poculū suū bibit. Nunqđ solus vestimentis suis induit. Nunqđ solus calefit igne suo. Nunqđ solus habitat ī do- mo sua. Totū tū nō īmerito eius dicat. qd/ quid habent hi qd ei vel p̄ dilectionē vel per subiectionē famulanū. Siue igis illa que tibi seruiūt. siue illa que tibi seruiētib⁹ neces- saria sunt. omnia tibi data sunt. omnia tibi ob- sequia impendūt. Interrogatio. Dicis adhuc forte. Ne rōnes hoc p̄suaserunt ve- illa quoqz singularitē mibi donata crederē. que in rsum seruentū mibi cōmuniſt do- nata videre. hinc doceor omnia quib⁹ vita ir- rationaliū fouet. mee poti⁹ dilectioni esse as- signanda. ppter ea qd illa qd que in his alun- tur in rsum meū sunt depurata. Prilegiū- um tū singularis amoris. ex inde nō astruis. quia hoc nō solū mibi. sed cūctis simulic bo- minib⁹. et multis vero ampli⁹ subiecta esse noscunt. Specialis amor ad homines. Est nang⁹ specialis quidā amor ad homi- nes. in quo quidē ipi⁹ homies alijs creatu- ris non autē ad inuicē amplius glari ba- bent. Nam quod in assertione singularis a- moris dicens. etiā mibi inter cetera donata esse societatē hominum. cū tam mea illis qd

Ilorū mīhi donata sūnt. nībil in h̄ singulare regire possum. In q̄ societate nō solū me le dit amissa gl̄ia singularitatis. sed vilitas par ticipatiōis. Quotem increduli sunt. q̄t sc̄ lesti. q̄t impuri sunt q̄ in societate s̄l̄r gl̄iari p̄nt. **Responsio.** Sed te turbare non debet q̄ in vsu rerū tpaliū. eadē bonis̄ ma lis p̄ditio cōcessa est. nec idcirco ea similita deo amari existimes. q̄z his om̄ib⁹ tecū s̄l̄r cōmunicare vides. **Q** malī hoīes nō p̄pter se sed. p̄pter bonos viuūt. **N**ā siē be stie nō p̄pter se. sed. p̄pter hoīes create sūt ita malī homīes nō p̄pter se. sed. p̄pter bonos vi uunt. Et sicut vita eoꝝ vtilitati bonoz de seruit. sic oīne quo vita eoꝝ alif. dubiuꝝ nō est. qn ad ditionē bonoz referenda sit. Id circo aut̄ malī inter bonos viuere p̄mittū tur. vt societas illoꝝ bonorū vitā exerceat. quos & felicitate sua admonēt potiora his & q̄ malī cōmunicare non p̄nt bona q̄rere. & iniqtate sua cogunt artius virtutez amare. Postremo vt dū illos dīna grā destitutos videret per q̄libet abrupta vicior ruere. di scant quātas p̄ sua salute debeant creatori grās referre. Ratio siquidē diuīe dispensa tionis ad nr̄e salus̄ augmentū. & gl̄ificatio nis documētū hoc ex̄ gebat. vt sicut in vita bestiarū discim⁹ summā felicitatē nō eē his vi. ita quoqz in vita malorū hoīm discim⁹ nō esse summā felicitatē his dñari. **Qua retā** malis & bonis p̄ntia bona cōcedi de berent. **S**il̄r & bonis & malis ista cōcedi debuerūt. & alieboni potiora sibi fuardi nō crederent. nisi ista tā bonis & malis cōmu nia esse viderent. **N**ihil igit̄ o homo ampli⁹ de societate aut felicitate malorū p̄querar. imo multū tibi placeat. & ad amandū crea torē tuū artius h̄ te exciter. eo q̄ sunt flagel la p̄ris misericordiaz erudient̄ filiū suū ex amo repaterno. **Augusti.** Cur malī viuūt. Om̄is nanc̄ malus aut̄ ideo viuit vt corri ga. aut̄ ideo viuit vt p̄ illū boni exerceant.

Hugo. Nec idcirco in p̄uilegiū singu laris amoris tecū ascribendos putet. q̄ in vsu eos & dominio rerū transeuntiū socios babueris. q̄ etiā in h̄ sicut iā dixi saluti tue pficiunt. q̄ istis tecū nō tm̄ vi sed & domi nari p̄nt. Quid aut̄ de societate bonoz dicā. Dixi aut̄ societate hoīm dono tibi creatoris esse p̄cessaz. vt inde solamē vite accipias. ne quadā solitaria & incerti vita destitut⁹ cōta bescas. Sicut igit̄ vita malorū tibi est exer-

ciciū. sic solamen est vita bonoz. q̄ certe ta les sunt. q̄s nec felicitatistue p̄cipes. nec amoris tui debes aspernari consortes.

Q caritas de alieno rang⁹ de p̄prio gl̄ia.

Nā si vere bonos diligis. q̄cqd illis bñfi cij impendis. inde caritas q̄ in te est non q̄si de alieno. sed q̄si de p̄prio gloriaf. **I**cet igit̄ beatū esset isto amore v̄l̄ solaz p̄frui. multo beacius in ip̄o cū multoz bonoz p̄gratula tione delectari. q̄z cū in eos q̄ etiā cōpartici pant affec⁹ dilectōis. expandis charitatis gaudiū. & suauitas amplias. **N**spiritual̄ amor participatiōe amplias. **S**p̄zial nā/ q̄z amor tūc mel⁹ cuiqz fit singularis. qn oībo est cōmuniſ. nec participatiōe plurium mi niſ. cuꝝ fruct⁹ vn⁹ & idē tot⁹ in singulis re perif. ac p̄ hoc etiā singulariter diligit te. q̄z nil diligit sine te. **S**ic igit̄ singul̄ adest q̄si oībo. q̄z amator tu⁹ in om̄ib⁹ diligis te. q̄z nihil diligis sine te. **Q** de⁹ affectu nō di strahis. **A**o aut̄ timeas animū illī i amo re plurī q̄i p̄ affectū distrahi. & idcirco mi norē esse ad singulos. & partit⁹ qdāmō & di uisus videat in cūctos. Ergo oēs vnū vni ce diligat. vt oēs ab uno vnicē diligantur. **Q**uia nec al⁹ p̄ter vnū vnicē ab oībo diligē dus ē. nec al⁹ p̄ter vnū vnicē oēs diligere p̄t. **O**m̄is aut̄ i uno se q̄i vnū diligat. vt vni⁹ dilectōe vnū fiat. **I**ste amor vnic⁹ est nō tm̄ huat⁹. solus. nō tm̄ solitari⁹. participat⁹. nec diuisus. cōis & singularis. cūctoz singulus. & singuloꝝ totus. nec participatione decre scens. nec vsu deficiēs. nec tpe veterascens. antiquis & nou⁹. affectu desiderabilis. ex perientia dulc̄. fructu eternus. iocūditate plen⁹. reficiens & satians. nec vnqz fastidiū generans. **Q**ualit̄ de⁹ singulis q̄s diligis affectu & effectu sit. **V**t aut̄ tibi pleni⁹ sa tissaciā. demonstrabo q̄liē iste sp̄sūs̄r amator castitatis. singulis q̄s diligis. q̄i oībo affe ctu & effectu sit. In h̄ quoqz p̄uidit tibi de⁹. optim⁹ amator tuus. ne nībil esset in q̄ sin gulariter de ip̄o gl̄iari possis. sed sic cōia et specialia dedit. sic singlaria tribuit. **D**ona cōia. **C**omunia qdē sunt ea q̄ in vsuz vniuersoz veniūt. sicut est luce solis. spirame aeris. **S**pecialia vero vt ea q̄ nō oībo. s̄z q̄i cūdā societati p̄cessa sunt. sic ē fides. sapia.

yy 2

Amatorium

disciplina. **Dona singularia.** Singulalia autem ut ea que vnicuique propria imparitae sunt. sicut petro pncipat⁹ in aplis. paulo a/ postolat⁹ in gentib. iohani pñilegium amoris

Quoniam in omnibus te deus dilexit. Considera quod communia cum omnibus, que specialia cum aliquibus. quod singularia solus accepis. In omnibus te dilexit. que vel communia cum omnibus. vel specialia quibusdam. vel singulariter tibi soli tribuit. **Q**uoniam omnibus te deus dilexit. Cum his omnibus rursum te dilexit. quod te participatione doni sui sociavit. **O**pus omnibus te deus dilexit. Prebis omnibus te dilexit. quibus singulari dono gratia te preculit. Et in omni creatura. In omni creatura dilectus es. cum omnibus bonis dilectus es. per omnibus malis dilectus es. Et ne parum tibi videas quod per omnibus malis dilectus es. quoniam boni sunt quod minime accipereunt attende. Hec parum existimes vel in tantis. vel cum tantis esse dilectum. nisi et bonos omnes habeas socios. malos vero et quod dita sunt universa subiectos. Vidisti ergo quanto sunt in quibus dilectus es. vidisti quales sunt cum quibus dilectus es. **O**pus omnibus dilectus es. **A**nunc quod omnibus dilectus es considera quantum potes. Tu ei nosti quod accepis. et necesse habes ab hoc melius nosse. ne incipias vel de his quod non accepisti presumere. vel de his quod accepisti gratias non referre. Nam et ipse idcirco hec tibi dedidit. ut tu ea semper in memoria habeas. et nunquam ab eius amore oblitione tabescas. Primum cogita hunc quod aliquam non fueris. et ut esse inciperes. hoc enim dono accepis. Donum ergo eius erat ut fieres. Sed nunquam tu ei aliquid dereras propter fieres. quod tibi hoc ab eo redderet ut fieres. Nihil prorsus. nihil tu dederas. nihil dedisse poteras propter fieres. sed gratias accepisti ut ab eo fieres. **L**ui ergo platus es in eo quod factus es. Quis minus accipe potuit. quod quod ut fieret accepit. Et tamen nisi hoc esset aliquid accipe non poterat. qui non erat. incipe etiam bene esse quod non esse melius esset. nihil ille quod est. eo qui non est. amplius accepisset. **B**ernardus. De diligendo deo. Cur ergo hunc totum ei te debere non attendis. quoniam tu non ignoras auctorem. Quid ergo tu qui deum tuum tenes. non solum gratitudinem virtutis tue largitorum. largissimum administratorum. solicitorum gubernatorum. sed insuper copiosissimum redemptorum. eternum conservatorum. directorum. glorificatorum. Dignus plane est morte. quod ei recusat vivere. Quid retrahes dominum per omnibus his. **Hugo.** Sed

quare fecit te deus tuus. nisi quia esse magis quam non esse voluit te. Et plus dilexit te omnibus quod accipe non meruerunt illud ab illo. Cum ergo deus tuus esset. tibi dedit bonum. et magnum bonum. et pulchrum bonum dedit tibi. Ecce cum hoc tibi daret prout omnibus quibus hoc enim bonum suum dare noluit. **E**cce non a qua facili sumus. qui non sumus. omnibus qui faci non sunt. amplius accepimus. Qui utique si amplius nihil dedit. pro eo ipso tamquam a te laudandum et diligendum esset. **Augustinus.** De rito igitur totum exigit te quod fecit te. **Hugo.** **A**nunc autem amplius dedit. quod dedit non solum esse. sed pulchrum esse (quo ad animas dico) et formosum esse. quod quantum super nihil per existentiam. tantum antecedit aliquid per formam. In quo multum placeat id quod est. et amplius quod tale est. In quo omnibus placet est. In quo omnibus te prelatum aspicere. quod tale et tam excellens bonum existendi vides non accepisti. Sed nech terminari potuit munificentia largitoris optimi. Adhuc aliqd plus dedit. et magis nos ad similitudinem traxit. Toluimus enim ad se trahere per similitudinem. quos ad se trahebat per dilectionem. In quibus precellis attende. Dedit enim nobis esse. et pulchrum esse. et vivere. et ut precellam et bis qui non sunt per essentiam. et bis qui in ordinata aut incomposita sunt per formam. et qui inanata per vitam. **M**agnus ergo debito obligatus es. Multum accepisti et nihil a te habuisti. et probis omnibus non habes quod retribuas. nisi ut diligas. Accepisti autem hoc totum per dilectionem. **Bernardus.** in ser. lxxviii. sup canticum. Amor per se sufficit. is per se placet. et proprie. **I**psa meritis. ipsa premia est sibi. De effectu amoris. et per sufficientia. **M**agna res amor. Solus enim omnibus amans moribus sensibus atque defectibus. in quod per creature. et si non ex eo renderet auctori. vel de simili mutua vice rependere. Verbi gratia. Si mihi irascatur deus. non ego illi eo simili irascar. Non utique. sed paucobus. sed tremiscam. sed renunciabam. Ita si me arguas. non redarguetur a me. Nec si me iudicabis. iudicabo ego eum. Si domini nam. me oportet fuisse. Si impetrat. me oportet parere. et non vicius a domino vel serviciis exigere vel obsequium. De causa amoris dei. **A**nunc video iam de amore quod alter sit. Nam cum amat deus. nihil aliud vult quam amari. Quippe non ad aliud amat. nisi ut ametur. sciens ipso amore beatos. quod se amant.

uerint. **H**agna siḡ res est amor. sed siue
rit pur⁹. **P**ur⁹ amor mercenari⁹ nō ē. **P**u/
rus amor de spe vires nō sumit. nec tñ diffi/
dencie dāna sentit. **H**ugo. **S**icas igit
qr qđ p dilectionē datū est. nec mel⁹ nec de/
centius qđ p dilectionez rependi potest.
Bern⁹. qr nō solū de⁹ hoīem amare volu/
it. sed etiā ab eo vult amari. **H**ā cū ip̄e īmē/
sus sit. tñ amore suū poneret voluit i hoīem
qđ est qđ putredo & vermis. **Q**uāta dignatio
qnta dilectio. **E**t h̄ sidera. Poterat autem
etiā de⁹ alijs creatur̄ suis dedisse vitaz. sed
ampl⁹ in h̄ dono dilexit te. **N**ec ideo pl⁹ di/
lexit te. qm plus diligendū inuenit in te. sz
qr gratuīto plus dīlexit te. **T**alē fecit te v̄t iā
merito plus diligat te. **Q**uid hec oia faciat
diligent̄ siderata (nisi inuenient̄ cōside/
rantis animū ab om̄i penit⁹ prauo rendi/
catu amore) & ad se mirabilit̄ rapiūt & vehe/
ment afficiūt. **B**ern⁹. **D**e diligendo deo.

Vide ergo q̄ modo īmo qđ sine mō a no/
bis meruerit. qđ prīns dīlexit nos tantus et
tantū. & gratis. tantilloz & tales. **D**odus
sine modo. **D**odus idcirco diligēdi de/
um esse debz sine mō diligere. **C**ū vero dīle/
ctio qđ rendit in deū. rendat in īmēsum. ren/
dat in infinitū (Ai & immēns & infinit⁹ est
deus). **Q**uis nā queso debeat finis nr̄i esse
vel mod⁹ amoris. **A**ug⁹. **D**odus tñ
diligendi deū est. vt ip̄e amēs sup̄ oia & pro/
pter se. **Q**uia min⁹ eū amat. qđ cū eo aliquid
amat qđ ppter eū nō amat. **P**reterea p̄ esse
post pulchrū esse. & post viuere. datū est sen/
tire. datū est & discernere. **H**ugo. & per
eandē dilectionē datū est. **Q**ue nisi p̄cessis/
sent nibil a largiente datū. nibil ab indigē/
te acceptū fuisset. **N**ō sublimis & qđ decorus
in ania fact⁹ es. **Q**uid sibi iste ornat⁹ tan⁹
accalis voluit. nisi qr idem ip̄e qđ induit con/
sorē suo palacio sue glē preparauit. **N**ouit
ad qđ opus te conderet. nouit qđis ornatus
illud opus deceret. & ideo dedit qđ decuit. &
qđ tñ decuit. vt & ip̄e diligenter h̄ qui dede/
rit. **D**e ornatu hoīis. **S**ensib⁹ foris de/
corauit. intus sapiēta illustrauit. **S**ensus
dans qđ exteriorē ornatu. sapiam qđ interio/
rē habuit. **S**ensus qđ quas dā gēmas fulge/
tes. appendētes exteri⁹. sapiam qđ naturali
pulchritudine. faciē vult⁹ cui colorās intus
Ecce ornat⁹ tua oim gēmarū vincit pul/
chritudinē. **E**cce facies tua oim formaz su/
perat decorē. **T**alē te oīno eē decebat. qđ ad

celestis palaciū curie introducendus eras.
Quantū dilect⁹ es. & p̄ qntis dilect⁹ es. qđ
talis factus es. **N**ō singulare donū. qđ non
om̄ib⁹ p̄cessum. nō nisi dilectis & diligētib⁹
pcedendū. **M**ultū gloriari poteras. & mul/
tū custodire debueras. ne tale donum pde/
res. ne tale ornamentū fedares. ne tātū de/
corē corrūperes. & eo amissō vel imminuto
ampl⁹ miser fieres. qđ eo nō accepto. vel nō
pfecto miser fuisses. ne te cū danino amisse
pulchritudinis simul torqueret p̄fusio sedi/
tatis. & abiect⁹ vilior fieres qđ si recepi⁹ non
fuisses. **I**stud custodiendū & illud caudēduz
fuerat. vt istud custoditum p̄sisteret. & illud
cautū nō eueniaret. **S**ed vide qđ fecisti. **D**e
reliquisti deū amatorē tuū. & cū alienis p̄stī
tuisti amorē tuū. fedasti pulchritudinē tuā
dispersisti ornatū tuū. **O**blit⁹ es dñi creato/
ris tui. & p tantis beneficīs cōdignas gra/
tes nō egisti. **I**deo vero ad maiore p̄fusio/
nē tuā hec dixi. vt eo magis odio dignum
ostendere. quo tant⁹ bñficijs acceptis. & nō
custoditis ingratiū cōprobare. & vt magis de/
cerero illi sias obnoxias. qđ te fecit cum non
eras. & redemit cū perieras. **H**ā illud quo/
qđ in assertione amor⁹ illi⁹ cōmemorauī. vt
inde occasione accepta. tibi narrare incipi/
am. qntū amator tuus qui tā excelsus appa/
ruit cū te cōderet. hūiliari dīgnat⁹ est cū re/
pararet. **I**llic tā sublimis. hic tā humilis.
nō tñ hic qđ illic min⁹ amabilis. **I**llic potē/
ter tibi magna p̄culit. hic misericordit. p̄ te
dura sustinuit. **V**t eñ te relevaret illuc vñ/
de cecideras. ip̄e descēdere dignat⁹ est buc
vbi iacebas. **E**t tibi iuste reddere. qđ iu/
ste pdideras. ip̄e dignat⁹ est pie pati qđ to/
lerabas. **A**nsel. **L**ur de⁹ hō. **Q**ue fuerit
rō vel necessitas qđ naturā assūpsit hūanā.

In p̄mis hō qđ nō mō poterat hō labo/
re. pena. l̄merito dīgnitatē quā peccādo a/
miserat p̄mereri. oñdā tibi qđ nc̄itare l̄rōe
de⁹ cū sit op̄s. hūilitatē & infirmitatē hūane
nate. p̄ eiusdē restauratōe assūpsert. **O**por/
tebat nāq̄ vt sic p̄ hoīis inobediētiā mors
in hūanū gen⁹ strauerat. ita p̄ hoīis obediē/
tiā vitā restitueret. **E**t qđ madmodū p̄cm̄ qđ
fuit cā nr̄e dānatois iniciū habuit a femia.
sic nr̄e iusticie & salutē auctor nasceret de fe/
mina. **E**t vt diabol⁹ qđ p̄ ligni gustū quez p̄
suasit hoīem ricerat. p̄ passionē ligni quā i/
tulit ab hoīe vincere. **H**z ip̄a hoīis libatio
hec qđ alia qđ p̄ dei ḡsonā fieri decuit. nec po

Amatorium

uit. ne qr̄ q̄cunq̄ psona alia boiem a morte
eterna redimeret. ei⁹ fuius idē hō recte iudi-
caref. Q̄ si esset nullaten⁹ restaurat⁹ eēt in
illā dignitatē quā habitur⁹ erat si nō peccas-
set. cū ip̄e q̄ nō nisi fuius dei ⁊ egl̄is angelis
bonis p̄ oia futur⁹ erat. fuius eēt e⁹ q̄ deus
nō eēt. ⁊ cui⁹ angeli fui nō essent. Q̄ hō hō
p̄ alia q̄ p̄ dei ysonā liberari nō potuit. ma-
nifeste ver̄ esse arrēde. Lōstat deū p̄ posuisse
vt de hoib⁹ angelos q̄ ceciderant restaura-
ret. Tales ḡ oporet esse hoies in illa ciuita-
te lugna. q̄ p̄ angelis in illis assumant. q̄les
ibi futuri erāt illi. p̄ q̄b⁹ ibidē erūt. i. tales q̄/
les nūc sunt boni angeli. Alioq̄ nō erāt re-
staurati qui ceciderūt. ⁊ sequef q̄ de⁹ aut nō
poterit p̄ficere bonū qđ incepit. aut penire/
bit eū tñ bonū incepisse. q̄ deo absurdā sūt
Oporet ḡ vt egl̄is sint hoies bonis angel⁹.
Lū ergo boni angeli nunq̄ peccauerūt. po-
tes ne cogitare q̄ hō qui fm̄ q̄ hō. q̄ aliqñ.
peccauit. nec vñq̄ deo p̄ pctō satisfecit. sed
tñ impunit⁹ dimittit. egl̄is sit angelo qui
nunq̄ peccauit. Minime. Nō ḡ decet deū.
hoiem peccantē sine satisfactiōe ad restau-
rationē angelor⁹ assumere pditor⁹. qm̄ veri-
tas nō patit eū leuari ad equalitatē bēdū.
Considera etiā in solo hoie sine hō p̄ debet
angelis eq̄ri. vtrū eū talit de⁹ ad beatitudinē
villam. vel talē qualē habebat anteq̄ pecca-
ret debebat puehere. Exemplū. Po-
nam⁹ p̄ exemplū aliquē in māu tenere mar-
garitā p̄ciosam. quā nulla vñq̄ pollutio te-
tigat. ⁊ quā nullus possit ali⁹ amouere mā-
nu eius. nisi ip̄o pm̄ittente. ⁊ eam disponat
recondere in thesaurū suū. rbi sunt carissi-
ma ⁊ preciosissima q̄ possidet. Q̄ si pm̄ittat
ip̄e eandē margaritā ab ali⁹ intudo excuti-
de manu sua in cenū. cuz. phibere possit. ac
postea eā de ceno sumens pollutā. ⁊ non lo-
tam in aliquē mūdū ⁊ carū locuz. deinceps
illā sic seruat ⁊ recodir. putabis ne illū sapi-
entē. Nō. si recte sapis. An nō sīl̄ faceret de-
us. q̄ boiem angelis sociandū sine pctō q̄si
in manu sua tenebat i paradiso. ⁊ pm̄isit vt
accēsus iudicā diabolus cū in lutū pcti. q̄s/
uis p̄sentientē deijceret. Si nō phibere rel-
let diabolū. vt nō posset tēptare boiem. nō
ne inquā sīl̄ faceret. acsi homiez pctō sorde-
maculatū. sine om̄i lauatoe. i. absq̄ oī satis-
factione talē semp mansurū. saltē in paradi-
sum de q̄ eieci⁹ fuerat. reduceret. Tene igif
certissime. q̄ sine satisfactiōe. i. siue debiti so-

lutione spontanea. nec de⁹ p̄t pctō impu-
nitū dimittere. nec pctō ad tantā beatitu-
dinē vel talē qualez habebat anteq̄ pecca-
ret puenire. Firmis igif crede ne dubies.
qr̄ fm̄ mensurā pctō oporet satisfactionem
esse. Q̄ oīno hō nō p̄t satisfacere. Ettu
qd solues p̄ pctis. Forſitan dices. peniten-
tiā. cor p̄terū ⁊ hūiliātū. abstinentias ⁊ mul-
timodos labores corporis. ⁊ miscdiā dan-
di. ⁊ dimittēdi ⁊ obedientia. Quid in oīb⁹
his das deo. Vide ⁊ diligēt. Sidera. qr̄ cū
reddis deo aliqd qđ debes. ⁊ si nō peccasti
nō debes hō cōputare p̄ debito. Quantū
amorē ⁊ timorem hō h̄rē debeat pueniēdi
ad hō qđ fact⁹ est. Dia aut illa debes deo
q̄ dicas. Tanc⁹ nanc⁹ dz esse in bac mortali
vita amor. ⁊ ad qđ p̄tinet oīo. ⁊ desideriū p̄/
veniēdi ad hō ad qđ factus es. ⁊ dolor q̄ ibi
nō es. ⁊ timor ne nō puenias. vt nullā letici
am sentire debeas. nīsi de his q̄ tibi auxili-
um aut spez dāt pueniēdi. Quid ḡ das dō
qđ nō debes. cui totū qđ es. ⁊ qđ hēs. et qđ
potes. debes ne pecces. Nihil igitur in bis
oīb⁹ das deo qđ nō debes. Quid ḡ solues
deo p̄ pctō tuo. cū nihil habeas qđ p̄ pctō
soluas. Quāta hō abstulerit dō q̄ se vin-
ci pm̄isit a diabolo. Et si graui⁹ peccan⁹
q̄tientēz scient aliqd quālibet parvū con-
tra volūtarē dei facim⁹. qđ faciet miser ho-
mo pctō. qđ deo p̄ pctō soluet. q̄ tot ⁊ tan-
ta nō solū graui⁹. sed ⁊ enōr̄mia scīes ⁊ pru-
dens cōmisit p̄ longū temp⁹. imo fere tota
vita sua. ⁊ q̄i sus i volutabro luti delectabi-
liter in eisdē tacuit. Si fm̄ q̄ntitatē peccati
exigit de⁹ satisfactionē. nec satisfac si nou-
reddis aliqd maius q̄ id. p̄ quo pctō face-
re nō debueras. qr̄ sic rō exigit. quid facies.
quid solues deo tot malis obuolut⁹. Itēz
homo in paradiso sine pctō fac⁹. q̄si posit⁹
est p̄ deo int̄ deū ⁊ diabolū. nō p̄sentiendo
suadenti pctō ad honorē dei ⁊ ad p̄fusionē
diaboli. cū ille infirmior in tra nō peccaret
codē diabolo suadente. q̄ fortior peccauit i
celo nullo suadente. Et cū hoc facere pos-
set. nullari coact⁹. sed sola se suadē sponte
vinci pm̄isit. ad voluntatē diaboli. ⁊ p̄ volū-
tarē dei ⁊ honorē. Judica ḡ hō tuipe si non
est p̄tra honorē dei vt hō recōciliē illi. cum
calūnia hui⁹ p̄tumelie dō irrogata. nisi pri-
us honorauerit deū vincendo diabolū. sic
illuz in honorauit vīct⁹ a diabolo. Qual
de diabolo dz esse vīctoria. Vīctoria re-

ro talis debet esse. ut sicut fortis ac potestate immorta'is. persens facile diabolo ut peccaret unde iuste incurrit pena mortalitatis. ita infirmus et mortalitas. quod ipse fecit. per mortis difficultate vincat diabolum ut nullo modo peccet quod facere non potest quod diu ex vulnere homini potest cōcipit et nascitur in potestate. Adhuc accipe rursum sine quod non recocilia homo. nec minus impossibile. Quid abstulit homo deo curvint se per misericordia diabolo. Nonne abstulit deo quicquid de humana natura facere posuerat. Intende industria et iusticia. et indica mihi illud virtus ad equalitatem potest hoc satifaciat deo. nisi id est quod permittendo levinci a diabolo. deo abstulit. diabolum vincendo restituat. ut quemadmodum per hoc potest vici. rapuit diabolus quod dierat. et deus perdidit. ita per hunc potest vincat. potest diabolus et deus recuperet. Nullatenus ergo debet aut potest accipere homo a deo quod deus illi creare posuit. Si tamen reddit deo totum quod illi abstulit. ut sic per illum deus perdidit. ita per illum recuperet. Quod non alicui valet. nisi ut quemadmodum per virtutem tota humana natura corrupta et qui fermentata est potestate. cum quod nullum deus assumit ad perficiendam illam civitatem celestem. ita ut per vincentem iustificent tot homines. quod illum numerus completeretur. ad quem complendum factum est homo. Et per hunc face re nullatenus potest potestate homo. quod potestate potest iustificare neque. Nibil enim iustus. nihil impossibilis. Attende adhuc. Si homo dominus iniustus quod homini non reddit quod debet. multo magis in iustus est quod deo quod debet non reddit. Quod si redere non potest. quod iniustus est. Audi. Exponentia hois non excusat eum. Fortitudo si nulla est in illo causa impotentie. aliquatenus excusat potest. Sed si in ipsa impotentia culpa est. sic non levigat potest ita non excusat non reddit debitum. Nam si quis iniungat opus aliquod suo suo. et principiat illi ne se deinceps in foveam quae illi demonstrat unde nullatenus exire possit. et fuisse ille contempsus maledictus et monitione domini sui. sponte in monstrata se mittat foveam ut nullatenus possit opus iniunctum facere. putas ne aliquis illi impotentia illa ad excusationem valere. cur opus iniunctum non faciat. Non. Immo duplum peccavit. Quia et quod iussus est facere. non fecit. et quod precepit est ut non faceret. fecit. Ita homo qui se sponte illo debito quod solvere non potest. et sua culpa deiecit se in hanc imponentiam. ut nec illud possit solvere quod debet. ante potest. id est. ne peccaret. nec hoc quod debet. quia peccauit. inexcusabilis est. Ipsa

hanc imponentiam culpa est. quod non debet eam habere. immo debet ea non habere. Nam sicut culpa est. non habere quod habere debet. ita culpa est. habere quod debet non habere. Sicut igitur culpa est homini non habere potestem illam quam accepit. ut posset cauere potest. sic culpa est illi habere impotentiam quam nec iusticiam tenere. et potest cauere. nec quod per potest debet reddere potest. Sponte namque fecit unde perdidit illam potestem. et deuenit in hanc imponentiam. Illud enim est non habere potestem quam debet habere. et habere impotentiam quam debet non habere. Quapropter impotentiam reddendi deo quod debet. quod facit ut non reddit. non excusat hois si non reddit. quod effectum potest non excusat potest quod facit. In iustus est ergo homo quod non reddit deo quod debet. et iustus est quod reddere neque. Et nullus iustus admittet ad beatitudinem. quod quemadmodum beatitudine est sufficiencia in qua nulla est indigentia. sic nulli convenit nisi in qua ita pura est iustitia. ut nulla sit iusticia. Cum igitur videas potestem hois habere debere deo per potest quod habere reddere neque. et nisi reddiderit saluari neque. instruendus es ne forte desperes. quia deus misericordia saluet hois. cum potest non dimittat illi nisi reddiderit propter quod illud debet. Ex hoc factum fuit iustus ut bonus esset. Ronaldus natura a deo factus est iustus ut illo frumento bona esset. dubitari non debet. Non namque Ronaldus est. ut discernat inter iustum et iniustum. inter bonum et malum. et inter magis bonum et minus bonum. Silius Ronus per baculum accepit potestem discernendi. ut odisset et vitaret malum. ac amaret et eligeret bonum. atque magis bonum magis amaret vel eligere. Sed non convenit ut deus potestem tantum frustra dederit. Ad hunc itaque fratrem eum Ronaldum creaturam certum est. ut summa bonum super omnia amaret et eligeret. non propter aliud sed propter ipsum. Si enim potest aliquid. non ipsum sed aliud amat. Ut igitur frustra non sit Ronaldus. sed ad hunc Ronaldum et iusta facta est. Quapropter Ronaldus nostra iusta facta est. ut summa bonum. id est deo frumento bona esset. Non ergo Ronaldus creatura est factum est iustus ad hunc. ut deo frumento bona esset. Ex hoc non moreres si non peccasset. Non autem factum sit talis ut necessitate non moreres. hic facile probatur. quod sapientia et iusticie dei repugnat. ut cogeret mortale pati sine culpa quemadmodum nullatenus. Sequeitur ergo. Quia si non peccasset. non moreres. Unus agere quicunque fuit resurrectio mortuorum probatur. Quis propter si homo potestem restaurandum est. talis deus restituiri quis futurum erat si non peccasset. Nihil enim iustus aut conveniens intelligitur. Propter sicut homo si generasset in

Amatorium

lucticia tot^o. id est. anima et corpe eterne beat^o esset. ita si pseuerat in iniusticia. tot^o similiter miser sit. **O**nus de humana natura pficiet deus quod incepit. **E**x his enim facile est cognoscere. quoniam aut hoc de humana pficiet deus natura quod incepit. aut inuanum fecit ea sublimem naturam ad tantum bonum. **A**ut si nihil potius cognoscitur deus fecisse quod rationale creaturez ad gaudendum de se. valde alienum est ab eo ut illaz rationale creature penitus perire sinatur. **N**ecessitate est ergo ut de humana natura. quod incepit pficiatur. **H**oc aut fieri sic dixi nequit. nisi per integrum pfectum satisfactionem. quam nullus peccator facere potest. **S**ed intelligis necesse fuisse. ut deus pficeret quod incepit. forte cogitas dices. quam gram debeo per eo quod fecit me propter se. aut quod imputabo meam salutem eius gratiae. si me saluat necessitate. **D**e duplicitate necessitate. **S**ed attende quod est necessitas quod benefaciendi gram auferit aut minuit. et est necessitas. qua maior beneficio grata debet. **C**uz enim aliquid ea necessitate cui subiaceat. inuitus benefacit. aut nulla aut minor illi grata debetur. **C**um vero ipse sponte necessitati benefaciendi subdit. neque inuitus eam sustinet. cum virtus maiorem beneficium gram ineret. **N**on enim hec dicenda necessitas. sed grata. quod nullo cogente illa suscepit aut seruat. sed gratia. **Q**uare multo magis si deus facit bonum homini quod incepit. licet non debeat eum a bono incepto deficeret. totum gratiae debemus imputare. quod hoc propter nos. non propter se nullius egens incepit. **N**on enim illud latuit quod homo factur erat. cum illud fecit. **E**t cum bonitate sua illud curando sponte se ut pficeret inceptum bonum quod obligavit. **D**enique deus non facit necessitate. quod nullo modo cogit aut prohibet facere aliquid. **E**t cum dicitur deus aliquid facere quod ex necessitate. virtus honestatis (quam virtus non timeret) potius intelligendum est quod non facit necessitate seruande honestatis. **Q**ue scilicet necessitas non est aliud quam imutabilitas honestatis eius. quam a se ipso et non ab alio habet. idcirco improprie dicuntur necessitas. **Q**uod satisfacere non possit pro homine nisi deus. **D**ico tamen quod necesse est ut bonitas dei propter imutabilitatem suam pficiat de homine quod incepit. quis totum sit grata bonum quod facit. **H**oc aut fieri nequit. nisi sit quod soluat per pfectum hominis aliquid maius quam omne quod propter deum est. **I**llud quoque quod de suo potest deo dare aliquid quod supererit omne quod subdatur. maior esse necesse est quam omne quod non

est deus. **N**ihil autem est super omne quod deus non est. nisi deus. **N**on ergo potest hanc satisfactionem facere. nisi deus. **S**ed nec facere illa debet nisi homo. **S**i ergo sicut postulatum necesse est ut deus hominibus pficiatur illa supradicta cuncta. neque benevaleret. nisi fiat superdicta satisfactionem. quam nec potest facere nisi deus. nec debet nisi homo. necesse est ut faciat eam deus homo. **O**nus necesse sit eundem ipsum esse pfectum deum et pfectum hominem. **I**nvestigandum nunc est quod esse possit deus homo. **D**ivisa enim natura et humana non potest in inuidice mutari ut diuisa fiat humana. aut humana diuisa. nec ita misceri ut quodam tercia sit ex duabus. que nec diuisa sit omnino ne humana. **D**enique si fieri posset ut altera in altera conuerteret. aut esset tamen deus et non homo. aut solus homo et non deus. **S**ed si miscerentur ita ut fieret ex duabus corruptis quedam tercia (quodammodo ex duabus induviduis animalibus diuersis speciebus. masculo et femina nascitur tercius. quod nec prius integrum neque minus erat natura. sed ex utramque terciā mixta) non homo esset nec deus. **N**on igitur potest fieri homo deus quem querimus ex diuisa et humana natura aut conversione alterius in alteram. et corrupta combinatione nature utriusque in terciā. quia hoc fieri iste due nature neque est. aut si fieri valerent. nihil ad hunc quod primus valerent. **S**i autem ita libet in deo pfectus debet esse due integre nature. ut tamen alius sit deus alius homo et non idez sit deus qui et homo. impossibile est ut ambo faciant quod fieri necesse est. **N**on deus non faciet quod non debebit. et homo non faciet. quod non poterit. **E**rgo hoc faciat deus homo. necesse est eundem ipsum esse pfectum deum et pfectum hominem. quod haec satisfactionem non facitur est. quoniam ea facere non potest nisi veritus. nec deus nisi verus homo. **N**on ergo suauiter intergrate utriusque nature. necesse est inueniri deum hominem. nec minus est necesse has duas naturas integras inuenire in una persona. quodammodo corporis et animae rationis inuenire in unum hominem. quoniam neque alius fieri ut idez ipse sit pfectus deus et pfectus homo. **O**ne genere adeo et deus et femina deum oporteat assumere hominem. **R**estat nunc querere unde et quod assumet deus humana natura. **A**ut enim assumet eam de adams. aut faciet nouum hominem. quodammodo ad adam fecit de nullo alio homine. **S**ed si nouum hominem faciat non ex ade genere. non pribet ad humam genus nisi quod natum est de adams. **Q**uare non debebit satisfacere per eo. quod non erit de eo. **S**icut enim rectus est ut per culpa omnis homo satisfaciat. ita

necessē est ut satisfaciens idē sit q̄ p̄tōr. aut eiūdē generis. **A**lic nāq̄ nec adā nec gen⁹ el⁹ satisfaciet p̄ se. Ergo sic d̄ adā t̄ eua p̄t̄m in oēs hoīes. pagatū est. ita null⁹ nisi v̄l̄ ip̄ vel q̄ de illis nascit̄. p̄ p̄t̄m hoīm satisfacere debet. Q̄n ergo illi nequeūt. necesse ē vt de sit qui b̄ faciet. Ampl⁹. **S**icut adā t̄ totū gen⁹ eius p̄ se fecisset. sine sustentatiōe alte rius creature si nō peccasset. ita oportet vt si dē genus resurgit post casuz. p̄ aliū resur gat ac relenet. Nā p̄ quēcūq̄ in statū suū re stituaf̄ p̄ illū itaq̄ stabit p̄ quē statū suū recuperabit. **R**atio q̄re d̄ humānā natu rā p̄mitus fecit in solo adā. **D**e⁹ eriaz q̄n humānā naturā primū fecit in solo adam nec feminā (vt de vtr̄aq̄ sexu multiplicarē tur hoīes) facere voluit nisi de ipso. aperte monstrauit se nō nisi de adam voluisse face re. qđ de natura hūana factur⁹ erat. Qua ppter si gen⁹ ade p̄ aliquē relenet hoīem. qui nō sit de eodē genere. nō in illā dignitatē quā habitur⁹ erat. si nō peccasset adā. t̄ id o nō integrē restaurabif̄. t̄ dei p̄positū defice re videbit̄. q̄ duo incōuenientia sunt. Ergo necesse est vt de adā assumat hoī. p̄ quem re staurādū est gen⁹ ade. **N**inge igit̄ in aio nō sup̄ fictā vanitatē. sed sup̄ solidā veritatē. t̄ dic. qđ valde cōuenit. vt quēadmodū hoīs p̄t̄m. t̄ causa nře p̄ditōis p̄ncipiū sumpsi a feminā. ita medicina p̄t̄m t̄ causa nře salua tionis nascat̄ a feminā. **S**ilr t̄ hoc. **T**i ergo erat q̄ causa fuit hūano generi torius mali. multomagis decet vt virgo sit. q̄ causa erit tor⁹ boni. **H**oc quoq̄ silr. **S**i mulier quā de⁹ fecit de viro sine feminā. facta est de v̄gine. **Q**uenit valde v̄vir q̄z qui fiet de feminā sine viro fiat de v̄gine. **O**m̄ magis cōuenit filio incarnari q̄z alīs psonis. **A**unc tibi quoq̄ dicendū est in q̄z psona de⁹ q̄ est tres p̄pone hoīem assumat. **P**lures em̄ psonē ne queat vñū eundē hoīem assumere in vñita te psonē. q̄re in vñā psona em̄ hoc fieri necel se est. **S**ed de hac vñitate psonē dei t̄ hoīs et in qua psona dei b̄ magis fieri oporteat breuiē tango. **L**ur videlicet pot̄ filij psonā debeat incarnari q̄z patris aut spūsc̄i. **S**i q̄libet alia psona incarnet̄. erit duo fi lij in trinitate. fili⁹ sc̄z dei q̄ t̄ ante incarnationē fili⁹ est. t̄ ille q̄ p̄ incarnationē fili⁹ erit v̄ginis. et sic erit in psonis (que semp̄ eq̄les et debet) ineq̄litas km̄ dignitatē natiuitatū. **D**igniorē nāq̄ natiuitatē habebit nat⁹ ex

deo q̄z nat⁹ de v̄gine. **I**tē alia rō. **E**st t̄ aliud cur magis p̄ueniat filio incarnari q̄z alīs psonis. qđ p̄uenient̄ sonat filiū suppli care p̄t̄ q̄z alīa psonaz alīj. **I**tem. **H**omo p̄ quo erat oratur⁹ t̄ diabolus quē erat expu gnatus. ambo falsam similitudinē dei p̄ p̄ria voluntate p̄sumperāt. **U**nde q̄si spe cialiū aduersus psonaz filij peccauerant. qđ vera p̄t̄s sum̄icudo credit̄. Illi cui spe cialiū fit iniuria. cōuenient̄ attribuitur culpe vindicta aut indulgentia. **Q**uaprope cū nos ratio ineuitabilis p̄duxerit ad hoc vt necesse sit diuinā t̄ humānā naturam in vñā cōuenire psonaz. nec hoc fieri possit in plurib⁹ psonis dei. t̄ hoc p̄uenientius fieri pateat in psona verbi q̄z in alīs. necesse est verbū deū t̄ hoīem in vñā cōuenire psonā.

Leo papa. **I**git̄ sempiterna t̄ summa essentia. que se sic ad hūani generis inclina uit salutē. nos quidē in suā gloriā trāstulit. **S**ed qđ erat. esse nō destitit. **Q**em verbū caro factū est. nō hoc significat q̄ in carnem sit dei natura mutata. sed qđ a verbo in vñi tatem psonē sit caro suscep̄ta. in cuius vñiq̄ nomie homo tot⁹ accipit. **U**nde vñiq̄ na ture in suis p̄petratib⁹ p̄manent. tanta est vñitas facta t̄ cōmunio. vt quicqd ibi ē dei. nō sit ab humanitate disiunctū. quicqd au tē est homint̄. nō sit a diuinitate diuisum. **V**erbū em̄ t̄ ania t̄ caro in vñā cōuenere psonam. t̄ hec tria vñū. t̄ hoc vñuz tria sunt. nō in cōmixtione substācie. sed vñitate psonē. **E**t in hoc homo cōsidera q̄ cum origi ni humane multū dederit. q̄ nos ad imaginem suā fecit. reparatōi nře longe amplius tribuit. cū sernili forme ip̄se de⁹ coaptavit

Quin⁹ est mirabile hoīem ad diuina q̄z deū ad hoīem venire. **Q**uis ei et vna eadēq̄ pietate sit. q̄cqd creature creator im pendit. min⁹ tñ mirū est hoīem ad diuinā p̄ficere. q̄z deū ad humana descēdere. **Q**uis em̄ ab impietate ad iusticiā. a miseria ad beatitudinē esset recursus. nisi t̄ iustus ad im pios. t̄ beat⁹ inclinaret ad miserios. **H**ic agit de dignatiōe incarnationis. **L**iber id circo in huiusmōi consideratione aliquantuluz imorari. eo q̄ tam ip̄ius obstupenda dignatio. qua nostrū sibi associauit iumen tu. q̄z copiosa redēptio apud eū. q̄ hūl̄r cruciis subiuit tormentū. meditādi materia mis tristat habūdant. **N**escio namq̄ si vlla esse possit efficacior. ac suauior morū edificatio

Almatorium

q̄ verbi incarnati fidelis & pia consideratio.
Duid enim hominem sic excitare potest ad amorem
 dei q̄ pueriens amor dei tamquam q̄ vehemens
 ad hominem. ut homo propter hominem velit fieri.
Quid nutrit amorem dei & quod amorem pri-
 mi. Quid autem nutrit ita amorem primi. q̄
 similitudo & natura primi in humilitate dei.
Nā humilitatis exemplum nec cogitari posse
 maius aliquid existimo q̄ exinanitione dei
 in formā servi. & servitutem plus quam servi.
Bern. Venit igitur filius dei de corde patris.
 in uterū virginis mīris. Venit a summo celo
 in inferiores partes terre. De hinc agit de
 dignatione incarnationis. Omnestimabilis
 dignatio & penitus inexcogitabilis. q̄ in car-
 ceris huius horrore feceretur nōne mortalitas
 tanta dignata est descendere celsitudo. Di-
 ra querentis dei dignatio. mira dignitas bo-
 minis sic q̄s sit. in q̄ si gloriari voluerit. non
 erit insipies. nō q̄ aliquid esse videat tanquam a
 semetipso. sed q̄ tanti fecerit eum ipse. **L**eo
 papa. Agnosce igitur ex his dignitatē tuā.
 & diuine consors facie nature. nō in veterem
 vilitatem degeneri pueratōe recidere. **B**er.
 Omnes namque dinitie. oīs gloria mundi. & q̄c/
 quid in eo p̄cupiscit. min⁹ est ad hanc gloriam.
 immo nec aliquid in eis comparatiōe. **S**uerr.
 Q̄ in nullo sic se exinanivit deus quam in co-
 ceptiōe sua. Preterea nō tam admiranda.
 q̄ etiā obſtupenda intueor in hac gloria. Nā
 cū humanaq̄ infirmitatū vel iniuriaq̄ quas
 p̄ nobis prout divina dignatio sic tpe p̄ma⁹
 sic etiā humilitate fere maximā existimo. q̄
 in utero cōcipi. in utero nouē mensib⁹ ma-
 iestas illa incircumscrip̄ta passa est contineri.
Vabi enim sic se exinanivit ut q̄i penitus a se
 ipso defecisse visus est. Tanto tpe nihil illa
 sapiētia loquuntur. nihil illa virtus manifestum
 opa⁹. nullo signo visibili malestas que clau-
 saliter p̄dit. Nā in cruce visus est infirm⁹.
 ubi qd̄ infirmū fuit ipius statim foris appa-
 ruit omnibus hominib⁹. qn⁹ & moriens glorificat
 latrone. & expirans inspirat centurionē. qn⁹
 horar⁹ dolor passionis eius nō solū cōpati
 facit elementa creaturar⁹. sed etiā cōtrarias
 fortitudines subigit eternoz passioni dolos-
 rū. In utero sic est q̄i non sit. sic om̄pa virtus
 vacat q̄i nihil possit. & verbū eternū sub si-
 lencio se premit. **S**uerrus Exinanivit
 igitur semetipm formā servi accipies. & cū to-
 ta multitudine miserationū suarū de tribula-
 mo p̄siliūt virginali. Dependet deus ad ybera.

ponit in p̄sepe. ligat in cunis. pannis iuol-
 uis. & lacratis fasciolis felices manū & sanca
 brachia p̄ cunarū paruitatē expādit. De
 pauprīmo circa di nativitatē cultu. **A**ul
 la ibi dom⁹ ambicio rbi redinatoriū in sta-
 bulo. mī in feno. filii in p̄sepio. Tale elegit
 mundi fabricator hospicium. homīs habuit
 delicias sacre virginis puerperiū. **P**annicu-
 lis p̄ purpura. p̄ bisso in ornatu regio lacinie
 congerunt. **S**enitrit est obstetric. & deuota
 dilecta soboli ipsa exhibet clientelā. attrecat.
 amplecti. iungit oscula. porrigit māmā. to
 tū negotiū plenū gaudio. nullus dolor. nul-
 la nature cōtūelia i puerpio. **P**edissequas
 substātia familiaris nō patit. mācipioz ob-
 sequia sumpt⁹ tenuis & inops mensa exclu-
 dit. Nullū domus arta diversoriū occulta-
 bat. nec secreti recessus erant illi⁹ casule. in-
 castraturā. tectū. & soli parietes p circuitum
 vestiebāt. **N**ec ibi loc⁹ erat lauacris q̄ solēt
 puerperis pparari. quippe nec aliquid nature
 iniuria mīrem dñi leserat. q̄ sine tormento pe-
 pererat. q̄ in p̄ceptiōe caruit voluptate. **E**t
 quis in p̄pria venerit q̄ omnia ḥritet. q̄cqd
 circa ipm v̄l ip̄l genitricē impendebat offi-
 ciū. nō tm̄ pauprīmu extiterit. sed etiā alienū.
Ber. Et de quo dicebat. q̄s de⁹ ma-
 gnus sicut de⁹ n̄f. & magnitudinis ei⁹ nō est
 finis. iam nō p̄dicat magnus dñs & lauda-
 bilis nimis. sed paru⁹ dñs & amabilis nimis
 Alludit ut paruu⁹ virginis mīri. arridet. et
 blandientes oculos in mariam intorquet.
 Stat p̄territa tantis miracul⁹ regina celo-
 rū. confert in corde suo salutatiōe archan-
 geli. cōceptiōne dei. nativitatē pueri. & mira-
 tur q̄ ille q̄ sic poruit ad nos venire. sic vo-
 luit subuenire. Et certe cū to⁹ sit dulcedo.
 & sic subuenire nob̄ voluit. dulciores eū mibi
 facit teneritudo mēbrorū. Dulcedo h̄ incō,
 parabilis. & p̄teras ineffabilis. ut deū q̄ creavit
 me. videā puer⁹ creatū p̄p̄ me. deusq̄ mai-
 stas & glē nō solū sīlis mihi fiat corporis vita-
 te. sī etiā miserabilis. & velut hūane indigens
 opis. apparet erat⁹ ifirme. O duricia cordis
 mei. Quid h̄ facit. Amor certe dignitas ne-
 scius. dignatōe dīnes. affectu potēs. suauitu
 efficax. Q̄ amor sol⁹ de⁹ deo triūphat.
 Quid amore violētius. Triūphat de⁹ deo
 amor. quia semetipm exinanivit. ut scias a-
 moris fuisse. q̄ plenitudo effusa est. q̄ altitu-
 do adequata. q̄ singularitas associata ē.
Bernardus. Quid igitur ad hec do-

ibidem. **Q**uidam cō-

mitat tua affectio. imo nō dormitat. s̄ mor tua est. Ut te lucrificaret. vt te ad amorem suū traheret. omnē plenitudinē diuinitatis in hōiem transfudit. Qd̄ de⁹ transfusus sit in hōiem. **T**ransfusum dēū in hōiem dico. qz nō ad mensurā datū homī video. nec de omni plenitudine sua penes dēū aliquid resedit. qd̄ in hōiem cui vnit⁹ est nō effudit dū omne qd̄ in diuinitat̄ thesauro pieratis inuenit⁹ fuit. totū in vtero viginis aggestū. Ista cū de⁹ fundit⁹. dēns amor tu⁹ in hominē effusus est. qd̄ tanq; a sua p̄pria virtute sit exinanit⁹. dū videlicet i ea hūilitate quā tibi q̄saluit⁹. nō solū p̄t. sed etiā seipso facit⁹ sit inferior. Que vero maior exinanitio in oculis videntiū. quid efficac⁹ ad creatore⁹ tuū reamandū. qd̄ qd̄ p̄te splendor glie et figura paternae substācie. formā p̄ferat seruilem. et in ipa nō habēs speciē neḡ decorēz.

Quātis de⁹ se exinanivit. Qui etiā q̄si parū esset exinanit⁹ si homo solū fieret. sed etiā humane carnis ita fundit⁹ in se formā et speciē vacuauit. sapiam infatuauit. virtutem infirmauit. minuit⁹ magnitudinē. vt et in nativitate minimū. et in passione se non uissim⁹ virorum homib⁹ exhiberet. vnde nec reputauerūt eum. **O**bstupescet homo tanta p̄te mirabilia. tanta bñficia p̄te erbita. **L**ogita quante⁹ te diligat. qd̄ tanta digna⁹ est facere p̄te. **C**onsidera diligentē dominū sabaorb. qd̄ celū et terrā implet. iacentē in p̄spio infantulū. imo cui⁹ maiestati angusta est omnis celi latitudo. pānis inuolutum. et qd̄ in celis tonat. sub cui⁹ vocis tonitruo angelice p̄tates submittūt alas suas vagientē. vt ipius amor⁹ ardore totus accensus. ad tanta bñficia tua vslq; hic ingratitudo erubescat. qz ipse tuā naturā diuīe vnuic associari in vna psona. nunq; ab eo separandā in signū amoris. vt sic saltē euz amares a quo te agnosceres sic amari. **B**uerus. **P**ro bis semp̄ grat⁹ esto. inde sinenter grās age. et caue ne indignuz videri vel te credas d̄s dei filius feminis se inserviisse viscerib⁹. et maiestatē suā huic contumelie subdidisse. **Q**d̄ nō fuit cū iniuria dei assūptio humane nature. vt nature carnis immixtus. in vero humane substācie corpe nascereſ. cū totū hoc opus non iniuria sit ipi⁹ sed potentia. nō credenda pollutio sed gloriosa dignatio. **S**i em̄ lux ista visibilis nullis inmundicib⁹ quib⁹ sup̄fusa fuerit violat.

nec radiorū solis nitorē quē corporeā creaturā esse nō dubiū est. loca nulla sordentia vñ cenosa p̄aminat̄. qd̄ illi⁹ sup̄ne sempiterne et īcorporee luci essentiā potuit q̄libz sui qualitate polluere. qd̄ se ei quā ad imaginem suā addidit sociādo creature. purificat̄ onez p̄stirit. maculā nō recepit. et sic sananit vulnera infirmitat̄ ut nulla patet dāna p̄tis. **Q** felix p̄inde. qd̄ amabilis nativitas tua puer ieu. qd̄ nativitatē oīm emēdat. qd̄ titōez reformat. p̄iudiciū solvit. cirographū dānate nature rescindit. vt si quē piget dānabilit̄ esse natū. possit felicissime renasci. **V**ere tu puer misericors. quē sola misericordia puerū fecit. licet parie misericordia et veritas ī te obuiauerunt sibi. **V**ere inq; tu misericors puer na⁹ es nobis. nō tibi. lucra n̄a nō augmenta tua nascēs de nob̄ q̄sisti. qd̄ ad h̄ soolum nasci dignat⁹ es. vt nos minoratē tuis puebheres. humiliatiōe glorificares. Dulce certe. p̄inde dulce et sapidū cogitare. et recogitare puer dēū. qd̄ etiā efficac⁹ et opatoriu⁹ ad medendū ac dulcorādū (si qd̄ in nob̄ est) p̄cōz amaritudinē. p̄nie austoritatē. **Q**uid nō tēperabat illa dulcedo. qd̄ mortez qd̄ facit dulcissimā. Et in hec cōsiderata. sp̄ recurro ad h̄ qd̄ dulc⁹ sapit. et familiaris adheret videlicet qd̄ iō voluit in silitudinē hoīm fieri. vt hoīb⁹ esset amabilior. **S**ilitudo ei ad amore⁹ efficac⁹ opaf. Ideo nō me capio p̄ leticia. qd̄ illa maiestas naturā suam nature mee carnis et sanguis sup̄uestit. et me misere in diuītias glie sue nō ad horā sed in semperū includit. fit frāc me⁹ dñs me⁹. et timore dñi fratris vincit affectus. Ideo dñe is su libenter audio te regnante in celis. sed libenter nascentē in terris. **H**ec enim meditationis rapit affectum meū. et huius memoria cōcalescit cor meū. viuentis et viuide positionis asperitate purgatū. **E**rat vñq; dñs meus inter angelicos ordines. audiēs hymnū glorie sue admirabilis. illi mirabili creature facies mirabilia in celo et in terra. ī mari et in omnib⁹ abyssis. **E**go autem ī luto fecis et miserie obuolutus. miser et miserabilis. et omnem spem egrediendi perdidera. **I**lle in gloria. ego in miseria. admirabilis ille ego miserabilis. **S**ancrum et terrible nomen eius. quod vit audeat illud dignior noīare natura. **H**omē illud clausū et integrū. quō capte poterā. qd̄ vñ angelic⁹ ocul⁹ p̄spicere necdu⁹ p̄spicere pot. **I**lle qui erat

Simatorium

admirabilis agminis angelorum. inclinat eos. et sit auxiliarius homini. Maiestatiuum non men. impatiuum effundit. et quod mirabilis est in celis. consulere venit in tribus. Abscondit puram sub misericordie vestimenta. et ad lutoz ubi iacebant inclinat non mergit. Et si audeo dicere. infixus sum in limo profundus. Operi manus suarum porrigit dexteram. de profundis aquarum extractus. extractum abluit. ablutum induit. induitum reparat. reparatum confirmat. Porrigit dectera cum nascitur. cum loquitur extrahit. ablutum cum moritur. induit cum resurgit. cum ascendit reparat. confirmat cum spiritu sancto emitte de celo.

Bern. De tribus mixturiis in assumptio humanae nature. Et ut agnoscas plenius homo dignitatem tuam. agnoscas et gloriam predicationis tue vel humanae. tria opera tres mixturas fecit omnipotens illa maiestas in assumptio carnis nostra. ita mirabilis singularia. et singulariter mirabilia. ut talia nec facita sint. nec facienda sint super terram. Coniuncta sunt quae ad unum deum et homo. et virgo. fides et cor humani. Admirabiles iste mixture. et omni miraculo mirabilis quoque diversa adiuicem poterunt coniungi. Vis vitalis in arboribus.

Hiclimo terreno vim vitalem miscuit. ut in arboribus. unde surgit venustas in foliis. in floribus pulchritudo. sapor in fructibus et medicina. Vis sensibilis in pecoribus. Adiecit etiam et vim sensibilem limo nostro ut in pecoribus. que non soli iam vita habeant. sed et sentiant quocumque partita sensibiliter vigentes.

Vis rationalis in hominibus. Addidit adhuc honorare limum nostrum. et ei vim rationalem coiunxit. ut in hominibus. quam non soli vivunt. sentiunt. sed et discernant inter comedendum et incommodo. inter bonum et malum. et inter verum et falsum. Voluit quoque adhuc infirmiora nostra habundantiori gloria sublimare. et contraxit se maiestas. ut quod melius habebat. videlicet seipsum limo nostro coniungeret. misereturque se in unicem deum et limum. maiestas et infirmitas tantavilis et sublimitas tanta. Aug. De tribus coniunctionibus mirabilibus. Evidet quod si mirabilis fuit puerus prima. videlicet inter animam et corpus. sed mirabilior fuit secunda inter deum et limum. nec minus mirabilis erit et tercua. cum bene angelus et deus unus erit spiritus. Confundatur ergo supbia homini. et ad humilitatem dei nouerit de se humiliata sape lutoz. Bern. Nihil enim deo sublimius. nihil vilius limo. et non tanta dignatio descendit deus in limum. tantoque

dignitate limus ascendet in deum. ut quicquid fecit deus. limus fecisse credamus. quicquid limus pertulit. deus procul esse dicit tam ineffabilemque et couertibilem sacramentum. Bern. Adverte ergo hoc quod limus es. et non sis superbus. quod deo piunctus es. et non sis ingratus. Hic inchoatus de passione et humilitate pie redēptionis.

Vero quoniam bona que largiri mortalibus non cessat misericors et miserator dominus. recolere et recolligere omnia omni homini impossibile est. id saltem quod precipuum est et maximum opus vestrum. delicet redēptionis a memoria tua aliquatenus non recedat. Aug. Agnosce igitur inquit valeas. et quanto debetas. et dum precium tui cogitas. tibi viles esse desinas. Faustin.

Perspicere homo quantum valeas. ut tandem inquit viles tibi esse desinas. ut per hoc erubescendas subiacere vicinis dederis. dum generositate tua de creatoris ac reparatoris dignitate metiris. Aug. Reus namque eris non parvus propter sed sanguinis Christi. qui violas et maculas animam Christi sanguine mundas et passione redemptam. Leo papa. De mento cuius sis capitius. et cuius corporis membrum. Reminiscere quod morte Christi eris de potestate tenebrarum. translatus es in dei lumen et regnum. quod precium tuum sanguis est Christi. qui reverentia te indicabit. quod misericordia te redemit. Di serendi enim non de causa nisi in sua beatitudine non habuit. et mirabilior est secunda domini. non generatio quam prima proditio. Quia plus est in nouissimis scelis repasse deum quod perierat. quam a principio fecisse quod non erat. Bern. in sermone Demetrio te. et si de nibilo factum non tam de nibilo redemptum. Secundus diebus codidit omnia. et te inter omnia. At vero per triginta tres annos operatus est salutem tuam in medio trecentorum laborauit. sustinens carnis necessitates. hostis temptationes. Quis vero in cetera digne penset quantum fuerit humilitatis. mansuetudinis. dignationis. dum maiestatis induit carne. multari morte. turpari crudele. Nunquam non valuit opus suum regare absque ista difficultate. Valuit. sed maluit cum iniuria sui. ne pessimum atque odiosissimum vicium ingratitudinis ultra repiret in homine. Nam multum fatigationis assumpsit. quo multe dilectionis hominem debitorem teneret. commonetque graziarioris difficultas redēptionis. quez minima esse deuotum fecerat prodigionis facilitas. Quid enim dicebat homo creatus et ingratus. Gratias quidem conditus sum,

sed nullo g̃uamie auctoris vel labore. Si quidē dicit et facta sunt. quēadmodū vniuersa. Quid magnū est quālibet magna qđ in v̄bi facilitate donauerit. Sic bñficiū creatoris attenuās hūana īpietas. īgratitudinis materiā inde sumebar. vnd amo-
ris cām h̄ē debuerat. Idq; ad excusādas excusationes in peccat̄. Sed luce clarius p̄z. qnū hō. p te fac̄ dispendium fecit. de dño fūus. de dei filio hois filius fieri non despex̄t. Berñ. de deo. Et qui te semel tñ et solū dicendo fecit. in refūcioō pfecto multa et gessit mira et perculit dura. Nec tñ dura. sed etiā indigna. Et iō licet multum possit hoīem incitare ad amādū dēū. qipse eū fecit. enī multo ampli⁹ debet eū incitare. qipse eū refecit. qz nō tam facile refectus q̄ fac̄. Q̄ hō nō sufficit ad retributionē.

Quid g̃ retribuā dño. p oībō q̄ retribuit mihi. In p̄mo ope me mihi dedit. i scđo se. et vbi se dedit. me mihi reddidit. Dat⁹ ergo et reddit⁹. me. p me debeo. bis debeo. quid deo retribuā p se. Hā ēt si me milies repēde repossem. qd sum ego ad dēū. Quid igitur magnuz tanto recōpensat̄ amor. si puluis exiguus totū se ad reamādū collegerit. qd illa nimirū maiestas ī amorē pueniēs. rota in opus salutis ei⁹ incēsa p̄spicit. Ansel. Ecce dñe qz tu me fecisti. debeo meipm a-
morū tuo totū. qz me redēist̄. debo meipz a-
morū tuo totū. qz tanta p̄mitt̄. debo meipz
amori tuo totū. Immo et intātū debeo. pl⁹ q̄ meipm. Et hec tria cōsidero in qb̄ toca spes mea p̄sistit. Berñ. sup misēdias dñi.

In charitate adoptiōis. veritate pmissi-
onis. et p̄tate redēptiōis. Scio igit̄ cui cre-
didi et cert⁹ sum. qz in charitate nimia adop-
taui me. qz v̄crax in pmissione. et qz potens
in exhibitione. Hugo. Logita igit̄ qn̄
tu diligat te. qui tanta p̄tulit p te. et tanta fa-
cere dignat⁹ est. p̄te te. et q̄ tanta tibi dare p-
mitit. De dulcedie dei circa hoīem ut in-
cite eū ad amorē suuz. Primo nāqz pul-
cher fac̄ fueras ei⁹ munere. postmodū ve-
ro fed̄ fac̄ es tua ūlq̄tate. Sz itez mūdat⁹
es. et formos⁹ fac̄ es ei⁹ pietate. opante tñ
v̄trobic̄ charitate. Olim cū non es̄les dile-
xit te ut ɔderet te. postea cū fed̄ fac̄ es̄les
dilexit te ut pulchrū saceret. et ut oñderet ti-
bi qn̄tū te diligenter. nō nisi moriēdo a mor-
te te liberare voluit. ut nō tñ pietas impen-
deret beneficū. vezetia charitat̄ ostende-

ret affectū. īmo et tam sincera caritate te di-
light. ac si semp cum eo p̄stisses. nec expro-
brat tibi reatū. nec improperat tibi bñficiū.

Berñ. sup cantica. Et si deinceps cum
eo fideli⁹ p̄seuerare. t̄p̄ mc̄ vt decet amare.
vt tuū illi amore īcōtaminatū seruare vo-
lueris. maiora priorib⁹ se daturū p̄mittit.

De gemina dulcedie in pectore ielu xp̄i.

Quia gemina dulcedo suauitas exube-
rat in pectore ielu. longanimitas videlicet ī
expectādo. et in donādo facilitas. Ad h̄ siq-
dem diu suspendit sniam vltionis a tem-
nente. vt quicq; grām exhibeat remissiōis in
penitente. Nō vult eī mortē p̄tōris. s̄z vt
cōuertat̄ et vivat. De penitēdi facilitate au-
di. Quacunq; hora p̄tōr ingemuerit. pec-
catū suū remitteſ ei. Et dāvid pauc⁹ cōpre-
hendit vtrūq;. Longanimis inq̄t et miseri-
coris. Q̄ dei misēdia n̄ram super̄ miseriā

Et ideo misericors est p̄tardius videſ
ei p̄tōri veniā dare. q̄ ip̄i peccatori accipe.
Sic em̄ festinat absoluere reū a tormento
p̄scientie sue. q̄i plus cruciet eū passio misé-
ri. q̄ ip̄m miserū passio sua. Hugo. Et
vt h̄ euident⁹ intelligas attende. Abieras
siquidē et pieras. Et qz in peccatis tuis ve-
nundar⁹ eras. ultra se continere nō potuit.

Venit igit̄ ille post te ut redimeret te. et tñ
dilexit te ut sanguinis sui preciū appēderet
p te. talig⁹ pacto et reduxit de exilio. et rede-
mit de servicio. Nulla g̃ dilectio maior. nul-
lus amor sincerior. nulla charitas sanctior
nullus affect⁹ ardentior. Dōrt⁹ est p te
innocens. nihil qđ in te amaret inueniens.
O cor induratū. cor plus q̄ lapideū. eo q̄ ī
morte amatoris tui quā. p amore tuo susti-
nuit. et petre scisse sunt. et monumēta aperta
sunt. Lur nō datū est mihi intelligere dēū
creatore meū. p amore meo q̄ infatuatus. et
tanq; ad nihilū videre redactū. Hugo.

Quid nā inuenisti in me dñe de⁹ q̄ dili-
geres. et tñ diligeres ut morereris p me.
Berñ. Quid tale in me inuenisti. p q̄ tanta
et tā dura et dira sustinere voluisti. O bone
iesu. si mihi sapet etiā p̄ter hec. q̄ dulcis cuz
hoībō p̄uersat⁹ es. q̄ magna etiā habūdan-
ter eis largit⁹ es. dura et aspera. p̄eis passus
es. dura v̄ba. duriora verbera. durissima et
horrenda cruc̄ tortūta. Flagellis celsus.
spinis coronat⁹. clavis p̄fossus. patibulo af-
fixus. obprobrijs saturat⁹. oīm tñ īmemor
doloz. ait. Pr̄ ignoscē illi. Expālio p̄eis in

Amatorium

cruce manibz dedit risuz malignatibz. et flētū fidelibz factusqz omibz ē derisui. q̄ solus potuit esse crōzi. Quid igī magis admirandū. qd ampli⁹ detestandū. qd grauius puniendū. q̄ videns dei filiū. summū i regno angeloz. nouissimū in regno hoīm. apponit se magnificare hō sup crā. Quid supbis terra et cinis. Quāto em̄ se minorē fecit in hūilitate. tāto se m̄aiorē oñdit in bonitate. et qn̄to p̄ te est vilior. tanto tibi debz esse carior. Que maior iniqtas q̄ ut inde creator a te pēna vñ plus amari merebat. Attēde amore q̄ se torū tibi impendit. nihil sibi retinens. Attende et humilitatē q̄ fuiuit tibi. nihil sibi dñariōis vendicās. Bern. Primo oia sua tibi dedit. de hinc et scipm exposuit utilitatibz tuis. nō parcēs sibi p̄ te. in ieunij⁹ multe. in laboribz freqn̄t. in vigilijs supra modū. in fame et siti. etiaz in frigore et nuditate. Leo papa. Nā oēs infirmitates n̄ras q̄ veniūt de pctō absqz pcti cōmunione suscepit. vt est famis ac sitis. somniz lassitudinis. meroris ac leti⁹. affectiōibz nō careret. doloresqz seūssimos. vsqz ad mortis extrema pateref. Ministeriū dō suū impletuit hūilians semetipm. et obediēs fac⁹ p̄t̄ vsqz ad mortē. mortē autē crucis. Sed p̄t̄ tibi forte videſ. q̄ cū esſet fili⁹ et coeqlis. tā q̄ fuius seruiuit p̄t̄. si nō et seruo suo. pl⁹ q̄ seruius seruiuit. Fac⁹ quidē erat hō vt creatori seruiret. Et qd iustus q̄ vi fuius illi a quo creat⁹ es. sine q̄ nec esse potes. Et quid beati⁹ aut sublimi⁹ q̄ seruire illi cui seruire regnare ē. De hūilitate creatori et supbia hoīs. Nō fuiā inq̄t hō creatori. Ego igī seruiā tibi creator hoīm. Tu recūbe. ego ministrabo. ego tibi pedes lauabo. Tu q̄esce. ego languores tuos ferā. et infirmitates tuas portabo. Uttere me vt liber in oī necessitate tua. nō mō vt seruo tuo. sed etiaz vt iumento tuo. vt peculio tuo. Si fatigat⁹ aut etonerat⁹ es. ego te et on⁹ tuū ferā. vt legem meā p̄mus impleaz. O duricia cordis mei. ad dignationē tantā tā inopinatā. O detestabile supbia hoīs seruire p̄tēnēt̄. Dorsum etiā posuit ad flagella. et plagi vapulauit nō paucis. nec paruis. Indicio sunt riuuli sanguinis. q̄ de tot p̄tibz p̄fluuit corporis. Ecclumelia et tormēto interrogat⁹ fuit. veluti fuius aut latro. Subdit q̄stionē. q̄ confesio extorqbaſ criminis. Nūq̄ igī recedat a mēoria tua tā indebita miseration. tā pbata

dilectio. Ansel. Maxima cā q̄re debem⁹ diligere dēū. Scio nāq̄ dñne. q̄r liez multe sint cause. multe sint rōnes. q̄re te debere mus diligere. nulla tñ maior cā. nulla cogētior rō. q̄s n̄re redēptōis mod⁹. Debem⁹ diligere te. q̄r nos creasti. q̄r nutritisti. q̄r pascis vestis. Cur matie debem⁹ diligere dēū

Sed idō maxime. q̄r redemisti nos tali modo. s. morte tua. et tali genero mortis qd tūc tpis erat vilissimū gen⁹ morti. q̄ puniebanſ latrones et illi q̄ magna scelera cōmiserant. Quāto em̄ abiectora p̄ hoībz pati dīgnat⁹ es. tanto magis ab hoībz honorari et diligi dign⁹ es. Quis em̄ tāte duricie est et obstinatōis. vt nō possit animū suū inclinare ad te diligēdū. q̄ tñm dilexisti nos vt nos lauares a pctis n̄ris in sanguine tuo. Quis est q̄ nō possit feruent⁹ et diligēt⁹ et dulci⁹ diligere. qn̄ recordat⁹ q̄i cruce brachia tua expandisti. desiderās nos amplecti. et recipere oēs qui ad te p̄fugere volūt. Bern. In nullo vero clar⁹ q̄s vulneribz tuis elutis. q̄ tu dñne suavis et mitis et multe miscodie.

Quid sup oia amabilē reddat dñm iesum xp̄m. Idcirco sup oia redit et amabilēz mihi o bone iesu. calix quē bibisti. op̄ redēptiōis n̄re. Hoc oīno amore n̄rm vendicat facile totū sibi. Hoc inquā est qd n̄fam deuotionē et blandi⁹ allicit. et iusti⁹ exigit. et aratus stringit. et afficit vehemēti⁹. Multū q̄ dēlaborauit in eo salvator. nec in oī mūdi fabrica tantū fatigatōis auctor assumpit. In dictis suis sustinuit ḡrādictores. in factis obfūatores. in tormētis illūsores. et in morte exprobatores. Cū igī deuoueris q̄cqd es. q̄cqd potes. nōne sic est q̄i stella ad sole. q̄i lapillus ad montē. et q̄i gutta ad fluuiū. Q̄cqd facim⁹ nibilē ad cōparatio nē bñficioz dei in sua passiōē. Si p̄penderis q̄ multa et q̄ multis debebas. videres q̄ nibil sit qd facis. q̄ nec etiaz in minimā cōputandū ad cōgationē debitorū tuorū. Q̄ si nescieris et scire volueris. respice mentali oculo. qnto remuneratōis debito astrēgaris dño patienti. Bern. Volue et reuolue dñicū corpus. a latere vsqz ad lat⁹. a sumo vsqz deorsum. et vbiq̄ iuenies dolorē. Respice sudore sanguineū. alapaz ptume liā. flagelloz instantiā. spineā coronā. spūtū ludibria. crucis angariā. patibuli suspenditū. oculos languentes. oris pallorē. sellaria. cibaria. acida pocula. caput iclinatuz. geni-

culationes irrisorias. titulus famosus. vestimenti sorte. geminatus crucifige. Quid plura. Ultissimum mortis supplicium. et probra nefandissima. Vide xpm in cruce pendente. capitis inclinatione ad osculum. brachiorum extremitate ad amplexum. lateris aptorem. et rotundorum poros fixationem ad affectum. Considera filium regnum illitum sputio. iuidum plagi. clavis confixa. Ascende rectore celi stante in cruce. pallidum in morte. carne deformem. Ne praesas dominum angelorum. virum percutius; a deo et humiliatum virum qui leprosum et oibz detrimetis expositum. Copiosa namque apud eum redemptio. Et hec copiosa. quodque partes de corpe eius vnde sanguis emanavit. cum ad redemptorem totum orbem una preciosissimi sanguinis sui gutta sufficeret. Sed id data est copiosa. ut virum dilectionis in beneficj redundacione claresceret. Agnosce etiam quod grauia sunt illa vulnera propter quod necessere fuit eum dominum vulnerari. His non essent ad mortem. morteque semperna. nuncque per remedio dei filii moreret. Hugo. Hec quoniam valeat frequentem cogita. et in statu charitatis. appende. et quocquam amoris impenitendum habes. illi repende. Inspice diligenter vulnera pendentis. cicatrices resurgentis. sanguinem morientes. precium credentes. commercium redimentes. Berinus. Et quod filius dei occidi subest. ut preciosi sanguinis sui balsamo vulneribus medere. nuncque a corde tuo recedit. quemque totum tibi figura in corde. quod pro te factum est in cruce. De triplici vilitate christi in ipso passione. In quod christi fixione tria diligenter considera. ut illi artus per amorem adbereras. triplice videlicet vilitate. triplice asperitate. et triplice paupertate. Prima vilitas fuit alaparum et colaphorum et arum dinis percussio. tanquam in ribaldum. Secunda fuit maior. scilicet tanquam in busone vel aliquod sordidum aut fetens sputis creatio. Tertia fuit maxima. videlicet inter lacrimes mortis turpissime passionis. De triplici asperitate in christi passione. De triplici autem asperitate vide diligent. Pro prima asperitas fuit spinaz per medium cutis capitum ad modum corone crudelis infixio. Secunda erat maior. videlicet corporis usque ad sanguinis effusionem illigatum et non potenter ire quod vellet crudelior flagellatio. Tercia vero et maxima omnia membra in cruce violenter distensione comitata fuerit manu et pedu crudelissima traxatio. Nam si ad se membra traheret. propria vulnera in loco

sensibilissimo ut ita dicatur propter nervos sensibilium secum. et causam mortis augmentaret. Si autem distenta permitteret. dolor ex distensione. vel quasi dislocatione omnia iuncturarum sentiret. Nam non sunt verum membra eius instanti distendere. ut omnia ossa eius possint dinumerare. De triplici paupertate in ipso passione. De paupertate vero considera. prima paupertas fuit. quod tantum non habebat quod in propria domo suum caput reclinare posset. Secunda vero maior iuxta crucem. quod uestes non habebat quibus membra tegere posset. Ansimus. De humana redemptione. Tertia autem maxima quod nec spaciū pedis voluit in terra habere. unde in aera ascendit. quoniam in cruce propendere voluit. Tamen in his omnibus non est divisa natura humiliata. sed humana est exaltata. Nec est illa immunita. sed ista est misericordia adiuuta. Nec humana natura in illo hominie passa est aliquid ultra necessitate. sed sola libera voluntate. Nec ultra cogente obedientia. sed potenti disponente sapientia. Non enim ille pater ut moreretur cogens precepit. sed ille quod patri placiturum et oibz futurum intellectus. sponte fecit. Nec eum ad hoc prae potuit cogere. quod ab eo exigere non debuit. Sic itaque prius obedientia libera exhibuit. cuiuslibet placiturum sciunt sponte facere voluit. Denique quoniam pater hanc bonam illi voluntatem. quoniam liberam dedidit. non in merito dicitur quod ea velut preceptum patris accepit. Hoc itaque modo obediens fuit patri usque ad mortem. et sicut mandatum dedit illi patre. sic fecit. et calice quem dedit illi pater. bibit.

Quae sit perfecte humana nature obedientia. Hec est enim perfecta et liberrima humana natura obedientia. cum voluntate sua liberamente voluntati libet. et cum accepta bona voluntate sine omni exactio. spontanea libertate ope perficitur. Sic igitur ille redemit omnes alios. cum libet quod sponte dedit deo compit. per debito quod illi debet habere. Quo prelio non semel tam a culpis bono redimitur. sed etiam quoniam cum digna persona redierit recipit. quoniam persona peccanti non permittitur. Letare igitur per libertatem tuam. et esto super gratias illi. quod sic gratias sua morte ad vitam te restaurauit. Domine tu domine. tu quod ut ego viuerem morte suscepisti quoniam letabor per libertatem meam. quod non est nisi de vinculis tuis. Qualiter gratulabor de salute mea. cum non sit nisi de doloribus tuis. Quod gaudebo de vita mea. quod non est nisi de morte tua. An gaudebo de his quod passus es. et de crudelitate illos quod a tibi fecerunt. quoniam nisi illi

Amatorium

Lis fecissent. tu passus non essem. **E**t si passus non essem. hec mea bona non essent. **S**ed certe illoꝝ neq[ue]cnia nihil facere potuit. nisi q[uod] tu sponte permisisti. **N**ec tu passus es. nisi q[uod] tu pie voluisti. **E**rgo tu p[ro]ctore redemptor illoꝝ crudelitate dimicte dei iudicio. et tracta de his quod debes salvatori tuo. **I**ntuere necessitatē tuā et bonitatem eiꝝ. et vide quod gratias reddas. et quanto debetas amori eius. **H**ugo. **O** si accederes quod et quales in cōgatione tui abiecti sunt. quod hanc quod tibi data est gram per mortem vel delicet filium dei prosequi non potuerūt. **C**erte audiisti ab inicio vobis in hac die. quod multe generatioꝝ hominum pierūt. quod est oes sine cognitioꝝ dei. et p[ro]pterea sue redemptioꝝ in interitu semper tenui dilapse sunt. **O**n de sola caritate perfert te oib[us] homib[us] quod ab inicio extiterunt. **D**omino illis redemptor et amator tuus te protegit. quod tibi hanc gram largitur est. quia nullus hominum prece meruit. **E**t quod dices. Quare putas placuisse oib[us] illis. **N**unquid tu fortior illis. nunquid tu sapientior. nunquid nobilior. nunquid ditionis oib[us] illis fuisti. quod hanc per oib[us] illis specialis gram sortiri meruisti. **Q**uot forties. quod sapientes. quod nobiles. quod diuines ibi fuerunt. et tamen vniuersi relicti et abiecti pierūt. **O** beneficia omnia ex sola gratuita salvatoris charitate homini collata sunt. **T**u solus per oib[us] illis assumptus es. **E**t quod bene in te factum sit. nullus prerogavit gratuitam salvatoris tui charitatem quam inuenire poterat. **E**legit ergo et prelegit te in oib[us]. et assumpsit te et oib[us]. et amauit te per oib[us]. **N**omine suo vocauit te. ut memoriale eius semper esset apud te. **V**oluit te participem esse in nois. paricipem esse in nois. patre. quoniam venit te illo quod et ipse erat vincens oleo leticie. ut ab onere sis vincitus. quod a christo dicens christianus. **A**d huc diligenter ac plenius attende quoniam tibi pulit hic amator tuus ut in oī statu. omni tge. p[ro]p[ri]o beneficia. atque circa te sollicitudinem recognoscas. **S**emp cogita quoniam tecum misericordias ecce. et in bene ppende quoniam ab ipso diligenter. quod beneficium nunquam tibi defuisse cognoscis. **A**ndem tibi inter cetera paruum estimandum est beneficium. quod bene vtens malo parere tuorum crearet te de carne illoꝝ. et inspirauit in te spiracula vita. discernens te ab illis. quod vel aborti. pieccati sunt ab utero. vel quod inter materna vita suffocati pene videntur accepti non vita. **B**revis recapitulatio beneficiorum dei tibi nativitate collatorum. **Q**uid etiam quod inter tibi et sana membra creauit. ne essem parvus.

tib^{is} tuis doloris. obprobrio alienis. **D**ignū certe et hoc. Sed quō illud q̄ntē boni tatis fuerit estimabis. q̄ eo tpe et inter tales nasci voluit. p̄ q̄s ad fidē suā et sacra puen- res. **V**ide innuerabilib⁹ milib⁹ homī h̄ ne- gatū. qd̄ tibi gratular⁹ esse cōcessum. cū q̄b⁹ tecū cū vna esset eadēq⁹ deditio. illi derelicti p̄ iusticiā. tu vero vocat⁹ es p̄ grām. Proce de et adhuc intuēdo mun⁹ ei⁹ fuisse p̄ edu- cat⁹ a parētibus fūisti q̄ te flāma nō lesit. q̄ nō absorbit aqua. q̄ nō vexat⁹ a demone. q̄ nō p̄cussus a bestiis. q̄ p̄cipicio nō necat⁹ q̄ v̄sq⁹ ad 2gruā eratē in ei⁹ fide et tuitione nutrit⁹. **H**ugo. Ecce nat⁹ es. fons ba- ptismi tibi posit⁹ est et lauacru regeneratio- nis. in q̄ sordes p̄teritor⁹ criminuz abluiſ. Deinde crisima et oleū. in cui⁹ vñctione sp̄ē sc̄tō liniris. Recapitulatio sacroz q̄tib⁹ a natuitate et deinceps collata sunt ad or- natū. Post hec delibut⁹ et in vñctiōe p̄fūsus. ad mēsam venis. et p̄cipis ibi alimentū corporis et sanguis xp̄i. q̄ inter⁹ saginat⁹ et re- fectus. nota illā p̄teritor⁹ ieiunior⁹ depell⁹. et pristina pulchritudine atq⁹ fortitudine re- parat⁹. rurſus qdāmō iuuenescis. Deinde vestimenta bonor⁹ opeꝝ induis. et cū ieiunis- cū vigiliis. alijq⁹ op̄ito miscidie. vel pietas. q̄i vario ornatu decoraris. Ad vñctum se- quunt̄ aromata virtutū. qz̄ odor suave spi- rans. oēm illū ant q̄rū sordiū fecorē fugat. ita ut qdāmodo tibi tor⁹ mutari. et in aliū trāfformari videar⁹. et mag⁹ let⁹. in agio ala- cris. mag⁹ sospes efficiar⁹. **D**at etiā tibi spe- culū sc̄tā scriptura. ut ibi vides faciēta. ut neq⁹ min⁹ neq⁹ alijq⁹ deceat habeat copo- sitio ornat⁹ tui. Quid dīc̄ igitur hō. **S**cis vtrū ne aliquid hor⁹ p̄cepis. Certe in fonte ablut⁹ fūisti. certe crīmat⁹ vñctiōe p̄cepis- sti. certe de mēla xp̄i p̄ciosum cibū comedisti. sed forte itez pollutus es. babes lachry- mas q̄b⁹ te itez abluas. **O**p̄ deuotionē et lachrymas petis depdita s̄p̄ poteris repa- rare. Itez vñctio emarcuit in te p̄ plaz et ponā deuotionē itez revngas. **V**ide q̄s pia- bi dispensatiōe vbiq⁹ occurrit. Nō habui- sti. et datū est tibi. Perdidisti et restaurasti. **A**lusq⁹ derelinqr̄is. ut scias q̄ntuz ille te diligat a quo amaris. Nō vult te pdere. et q̄- anta patiētia te expectat. et p̄cedit pie negli- enter totiens amissa itez atq⁹ itez si tu ro- teris reparare. O quorū perierūt q̄ ista te- i accederunt. sed amissa itez recipere non

meruerunt. Plus gōib⁹ dilect⁹ es. qz tā benigne amissum reddif. qd illis pdicū tam districte negabat. Nunqđ tibi grā bñ organa di nulla data est. Tn volūtas bona ipo largiente negata nō est. Si magna opa facis. misericordit⁹ sublimaris. Si nō facis magna opa. fortassis salubrit⁹ hūiliaris. Melius nouit ille qd tibi expeditat qz tu. Et ob his svis d illo bñ sentire. totū qd ab illo tibi sit bene fieri intellige. Forte grām virtutū non habes. sed dū vicioz impulsu scuterz. melius in hūilitate solidar. Huauis redolet deo hūilicas infirma. qz virt⁹ elata. Nihil g dispositioni el⁹ piudicare audeas. sed sp cū timore z reuerētia ora eu. vt quēadmodum ipo nouit tibi subueniat. Si qz adhuc in te mala pmanerint. pie diluat. Si qz inchoata sunt bona. benigne pficiat. z ea qz ipo voluerit via te ad se pducat. Quid tibi amplius dicā. Et ne aliqd adhuc qd dicere possim ad ostendendā dilectionē. Tibi loqr peccator. Quid dices. Sed tua dicis. aliena nō poteris. Si aliena z tua. nō tñ omnia. Quis em̄ oia dicere pōt. Et tñ scim⁹ qz oim origo est charitas. Ecce duo nati sunt. eadē vrus atqz nobilitas generz. eadē hora nativitas. Alter in paupertate relinquit. alter diuitijs sublimat. z vrūqz charitas opat. qz z hunc paupertate humiliat. z illū habūdantia pso lat. Iste debilis est. z iste fort. Iste teneat ne malū pficiat. ister roboraat vt ad bonū opus coualescat. Utrūqz charitas pbat. nec repbat. Alter p sapiam illuminaat. alter in sim plicate sensus sui relinquit. Iste vt seiōm despiceret. ille vt creatorē suū studeat agnoscere. Utrūqz tamen voluit charitas adesse.

Qualis sit amor dei in nobis. Talis ē amor dei in nobis. ne quicqz omnino humana infirmitas tolleret. qd ipē qntū in bonitate sua est ad bonum nr̄m non disponat. Animaduerte igī sicut supius memorauit. z vide qz merito amor iste singularis dei. qui cū se in multos diffūdat. ita tñ vnice singulos amplexat. Vere pulchrū z mirificū bonum qd cōmune est omniū. z totū singulorū. cunctis p̄sidens. singulos impleat. vbiqz p̄sens. omniū curā gerens. z tñ singulis qsl omniib⁹ puidens. Sic certe mihi videf cū eius miseratiōes circa me attendo. qz si fas est dicere qdāmodo nihil aliud faciat deus nisi vt saluti mee puideat. z ita totum ad cū studiam meā occupatū video. qsl oim obli-

tus sit. z mihi soli vacare velit. Semp p̄sen tem exhibet. semp paratū se offert. quoctūqz vertero me nō deserit. vbiqz furo nō recedit. quicqđ ego parē assistit. Et q̄tandem cūctis actionib⁹ sine cogitatōib⁹ meis ppetuus sit inspector. z quantū ad bonitatem suaz p̄tinet indiuiduus coopator assit. ipo operis sui effectu patent ostēdit. Ex quo constat sicut premisi. qz licet facies ei⁹ a nobis nō possit videri. nunqđ tñ possit p̄sentia eius evitari. Confiteor igī tibi miserationes tuas dñe de⁹ meus. qz nō dereliquisti me. Quid retribuā tibi p̄ omib⁹ qz retribuisti mihi. Vis vt diligā te. Et quō diligam te. Et quantū diligā te. Et quis sum egovi diligā te. Homo semp hucusqz ingrat⁹. Quid faciem⁹ dño deo nostro. a qz tot z tanta bona suscepim⁹. Neqz em̄ content⁹ fuit ea que z ceteris bona nobis tribuere. sed in malis quodqz nr̄is eū singularē dilectorem agnoscim⁹. vt eū tam de bonis qz d malis nr̄is omniib⁹ singularitē diligam⁹. Tu dedisti mihi dñe vt te cognoscā. z vt p̄ceteris multis de tuis secretis reuelata intelligam. Alios coetaneos meos in tenebris ignorantie dereliquisti. z mihi p̄ illis lumē sa pientie tue infudisti. Tu dedisti mihi ver⁹ cognoscere te. purius diligere te. sincerius credere in te. ardent⁹ sequi te. Tu dedisti sensum capacē. intellectū facilē. memoriam tenacē. linguā disertā. sermonem gratū. doctrinā suadibilē. efficaciā in ope. gratiaz in cōversatione. profectū in studijs. effectū in cōceptis. solamen in aduersis. cautelā in p̄spēris. fortitudinē in aduersis. Et quoctū vertebar me. vbiqz gratia tua z misericordia p̄cessit me. Et sepe cū mihi videbar consuptus. subito liberasti me. Augusti.

Quādo errabā reduxisti me. quādo ignorabam docuisti me. Qñ peccabam corri pūsti me. qñ p̄tisabar p̄solat⁹ es me. Qñ desperabam cōfortasti me. qñ cecidi erexitisti me. Qñ steti tenuisti me. qñ iui duxisti me. qñ veni suscepisti me. Hec oia z multa alia fecisti mihi dñe de⁹ me⁹. de qb⁹ mihi dulce erit semp cogitare. semp loq. semp grās age re. vt te laudē z amem p̄ omniib⁹ bñficijs tuis dñe deus meus. Amen.

Explicit amatorium sancti Bonaventure doctoris seraphici.